Nelu POPOACĂ
O lume de râs
Texte pentru spectacole de divertisment
EDMUNT
2013

Nelu Popoaca – O Lume de Ras

Cum a apărut lumea?!
Când Dumnezeu a făcut
curățenie în Cer,
mizerabilii i-a aruncat
pe Pământ!

Fratelui meu Băluţă, un zâmbet în Cer.

Nelu POPOACĂ
O lume de râs

Texte pentru spectacole de divertisment
Editura EDMUNT 2013
5
Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
POPOACĂ, NELU
O lume de râs/ Nelu Popoacă.
— Brăila: Edmunt, 2013 ISBN 978 – 606 – 8140 – 46 – 9 821.135.1 – 1 821.135.1 – 2 6

Dragă cititorule.

Când vei citi această carte, citeşte-o cu încrederea că este o carte bună;

Când vei vedea un spectacol făcut după texte din ea, te asigur că vei dori să-l revezi;

Bucură-te şi caută să-i faci şi pe alţii să se bucure;

M-am lăudat şi eu, ca să nu mi-o ia înainte cei răi de gură!

Nelu POPOACĂ Brăila 2012

SOŢ DE NĂDEJDE

Când se mărită, femeile sunt convinse că şi-au găsit bărbatul care să le iubească şi care să le fie alături toată viaţa. Sentiment care i-a îmbujorat inima şi cu care a pornit în căsnicie şi doamna Didina. Cum o fi trăind împreună cu ochiosul de Ninel, toată lumea vrea să afle…

DIDINA (intră din stânga, încovoiată de povara pe care o ducea în spate; se opreşte apoi în mijlocul scenei şi lasă greutatea jos): Of, m-a nenorocit de şale… (Îşi şterge fruntea cu mâneca, îşi strânge basmaua în ceafă.) Azi mi-a

mers mai bine... Am muncit la un patron cu nevasta mai darnică. Să-i dea Dumnezeu sănătate, că mi-a dat o traistă de mălai, o traistă de fasole, o sticlă de băutură, un maldăr de lemne... de abia pot să-l duc. Noroc că mai sunt şi asemenea oameni, altfel m-aş descurca tare greu. Că-n ultima vreme am nimerit mai mult la zgârie-brânză, de le tremura mâna când plăteau. Acum sunt mulţumită. Cum ajung acasă, le fac la puradei o mâncare de fasolică de dau pufuri o săptămână! (Îşi pune mâinile în şolduri, cântăreşte cu privirea sarsanaua.) Să văd acum cum merg mai departe... (Dă să o ridice.) Aoleu, asta mă cocoşează la cât drum mai am de făcut... (Scoate telefonul din buzunar.) Ia să-i stric eu siesta boierului... (Îl sună pe bărbatu-său.) ... Ninele, tu eşti?... Ce faci? (Intrigată.) ...Bravo, toată lumea are treabă, numai tu dormi! Ia ascultă comanda la mine: ieşi din ţol, iei căruţul şi vii pe bulevard, aici, aproape de primărie, că avem ceva de cărat...O să vezi tu ce! Hai, mişcă-te mai repede! (Închide. Apoi criticându-l gesticulând.) Of, puturos bărbat! Noaptea doarme, ziua se odihneşte, face treabă numai împins de la spate. Când l-am luat, nu era aşa. S-a lăsat pe tânjeală după ce am născut, ca să fie sigur că nu-l părăsesc. Şmecher! Mama mi-a zis să nu mă mărit cu el, dar „papagalul" lui a fost mai tare, mi-a sucit minţile. Şi dacă n-am ascultat-o, acum trag ponoasele, trebuie să muncesc şi pentru el şi pentru copii. Altfel murim de foame. (Căutând în agenda telefonului.) Până vine dumnealui, s-o întreb pe doamna doctor dacă pot să merg mâine ca să-i fac curat. (Apelează, aşteaptă până i se răspunde.) ...Doamna doctor?... Bună ziua!... Doamna doctor, sunt Didina. V-am sunat ca să vă întreb dacă pot să vin mâine ca să vă fac curăţenie...Înhî. Păi dacă plecaţi în străinătate, o să vin când vă întoarceţi...Bine. Bună ziua! (Închide. Apoi îmbufnată.) A naibii bătrânitură! Eu alerg după o bucată de pâine, iar ei îi arde de plimbări în străinătate. Îşi permite, fufa. Că doar are destui pacienţi pe care îi jupoaie! (Se uită la ceasul telefonului.) Aoleu, ce trece timpul! Ce-o fi cu bărbatul meu de întârzie?... (Îl sună. Aşteaptă apoi să-i răspundă.) ...Ninele, unde eşti?...

Unde „pe drum”?... Cum, mă, tu abia acum ai plecat de acasă?! Vai, vai, vai, plânge pământul pe unde calci! Mişcă-te, mişcă-te mai repede, mocăitule! (Închide. Apoi privind spre cer, lamentat.) Doamne-Doamne, cu ce ţi-am greşit de m-ai pedepsit cu asemenea indolent? Până vine el, încolţeşte fasolea! (Resemnată.) Of, of, of, of, vreau nu vreau, trebuie să îndur, să merg mai departe... Şi ca să nu pierd vremea cât întârzie, ia să mai dau eu câteva telefoane, să văd unde lucrez mâine. (Sună. Aşteaptă apoi să i se răspundă.) ...Doamna avocat?... Bună ziua!... Sunt Didina. Doamna avocat, v-am deranjat ca să vă întreb dacă aveţi ceva de lucru pentru mine... Înhî. Bine, doamnă. Atunci vă sun săptămâna viitoare. Săru’ mâna. (Închide). Altă hodoroagă care pleacă să se distreze. Au bani, frate! Puţin le pasă lor dacă n-ai ce le pune la copii pe masă! (Apelează alt număr.) ...Dom inginer?... Să trăiţi, dom inginer! Sunt Didina...Ce să fac, dom inginer?! Caut de lucru...Să vă dea Dumnezeu sănătate. Pot să vin de mâine? ... Gata, mâine sunt la dumneavoastră! Mulţumesc. O zi bună. (Închide. Încântată.) Bun băiat, inginerul ăsta! E tânăr, e frumos, îi plac femeile... Ultima dată când am fost la el, se cam uita lung la mine. Cred că are vreun gând. Atunci nu a ieşit nimic, pentru că l-a căutat cineva. Mâine, cine ştie, poate am noroc. (Îi fug ochii pe bulevard, se încruntă.) Aoleu, a apărut licheaua...

NINEL (intră, din dreapta, cherchelit, cu mers împleticit).

DIDINA (îl întâmpină furioasă): Ce-i cu tine în halul ăsta, mă?!

NINEL: A dat Cotei de băut, hâc!...

DIDINA: Fi-ţi-ar Cotei al dracului! N-ai putut să-i spui că ai treabă?!

NINEL: N-am putut să-l refuz, hâc!...

DIDINA: Şi căruţul unde este?

NINEL: L-am lăsat la uşa cârciumei. Şi când am ieşit, nu l-am mai găsit.

DIDINA: Ţi-au furat căruţul?! Nemernicule! (Se năpusteşte cu pumnii asupra lui, îl doboară.) Eu cu ce mai

car astea acum, mă?

NINEL: Stai, stai, că te ajut, hâc!…

DIDINA (cu lehamite): Ajuţi pe dracu’! Neisprăvitule! (Ia lemnele în spate şi traistele în mâini. Apoi pleacă spre dreapta gemând sub greutate, ocărând.) Afurisit să fii… Secătură…

NINEL (ţinându-se după ea): Stai, stai să te ajut, hâc! …

DIDINA (întinde piciorul în spate şi îl loveşte, îl doboară din nou): Sictir, beţivane! (Iese).

LĂUDĂROŞII

Sile se laudă… că are nevasta frumoasă;
Doru se laudă… că are nevasta deşteaptă;
Florin se laudă… că are nevastă artistă;
Ion se laudă… că s-a culcat cu toate!

EVOLUŢIA

Până ieri era la ţară
O săracă domnişoară;
Apoi, fâţa-fâţa, hopa-hop.
A-nceput să facă stop;
Iar acum este cu prostul
Ca să-şi facă şi ea rostul!

INJECŢII
(monolog)

MILENA (sună telefonul): Cine m-o fi căutând… (Răspunde.) Da!… Bună, verişoară…Ce să fac?! Injecţii!… Da, da, cum ai auzit, injecţii!… Sunt bolnavă din cauza depravatului de bărbatu-meu. S-a distrat cu vreo destrăbălată, apoi a venit şi şi-a făcut damblaua şi cu mine!… Şi acum… acum facem injecţii amândoi!… Ei, i-am reproşat eu, i-am făcut eu scandal, dar libidinosul s-a ţinut băţos, nu a recunoscut deloc. Ba dimpotrivă, a sărit la

bătaie, m-a acuzat că l-am înşelat, că eu l-am îmbolnăvit!… Nu, nu, jur că nu am fost cu altul! Dar el vrea întotdeauna să iasă basma curată!… Nu, nu e prima dată. Prima dată a fost în luna de miere! Şi, ştii bine, luna de miere am făcut-o tocmai în Tunisia! Cum naiba s-o fi încurcat cu negresele alea de acolo nu ştiu! Cert este că au fost nişte mizerabile…Adică i-au dat o boală de am ajuns la doctor!… De aşa noroc să ai şi tu parte! Că după câteva zile petrecute ca-n poveşti, au urmat două săptămâni cu injecţii de credeam că o să-mi ia bucile foc!… El, el a reacţionat cu violenţă, spurcatul m-a scos pe mine vinovată. M-am bucurat totuşi că i-a ciuruit şi lui curul, aşa, ca să vadă că nu e de glumit…Ei, s-a potolit! Când am fost în America, iar m-a înşelat!… Da, s-a dat la americance. Care au fost tot nişte paraşute, frumoase pe dinafară şi ca un coş de gunoi pe dinăuntru…Adică… adică am făcut şi de pe urma lor două săptămâni injecţii! Plus păruiala lui!… Aşa ar trebui, dar nu se poate…Pentru că la un asemenea mascul nu poţi să renunţi…Da, e dotat, e foarte dotat. Crezi că-i dau femeile târcoale degeaba?! Păi dacă te tăvăleşte o dată, te ţii după el!… Zău! Şi e mai bine să ai bucuria ta, decât să umbli după ea! Mă gândesc chiar că e momentul să nu-i mai ţin socoteală, să-l las să se ducă la toate fufele care-i ţin calea. Aşa, ca să facă, fir-ar ale dracului, şi ele injecţii!

ÎN BĂTAIA PAMFLETULUI

ŞTIRI – 1

1. Ştire pozitivă: La hramul mănăstirii din deal s-au adunat mii de credincioşi;

Ştire negativă: Toţi se rugau ca să apuce sarmale!

2. Ştire pozitivă: Politicienii au promis că vor da locuinţe tinerilor;

Ştire negativă: Şi tinerii au îmbătrânit aşteptând să le primească!

3. Ştire pozitivă: Ministrul sănătăţii a declarat că în timpul mandatului său doctorii nu vor mai lua şpagă;

Ştire negativă: Şi doctorii s-au tăvălit de râs!

4. Ştire pozitivă: Armata americană este dotată cu un aparat care detectează străinii şi după miros;

Ştire negativă: Românii au fost detectaţi abia după ce au mâncat fasole!

5. Ştire pozitivă: Georgel a aflat că nevastă-sa are un amant bogat;

Ştire negativă: Şi a pedepsit-o ca să-i care averea acasă!

6. Ştire pozitivă: Roberto a jurat că nu va mai trece niciodată pe la vrăjitoare;

Ştire negativă: I-a prezis că o să se însoare!

7. Ştire pozitivă: S-a aflat de ce unii ţin morţiş să meargă pe picioroange;

Ştire negativă: Ca să vadă cât de proşti sunt de la înălţime!

8. Ştire pozitivă: Domnul Bebe s-a însurat cu o femeie mai tânără cu 40 de ani. Şi de atunci sunt foarte căutaţi;

Ştire negativă: Pe el îl caută popa, iar pe ea... bărbaţii!

9. Ştire pozitivă: Pentru Manuela dragostea este mai importantă decât banii;

Ştire negativă: Şi bărbatu-său duce salariul la amantă!

10. Ştire pozitivă: Doamna Miruna se poartă foarte frumos cu o familie de bătrâni;

Ştire negativă: Vrea să le ia casa!

11. Ştire pozitivă: Ura! S-a descoperit de ce umblă caprele cu coada pe sus;

Ştire negativă: Şi-au deschis televiziune şi nu au camere de luat vederi!

PROGRAMARE LA DOCTOR

Instinctiv, omul merge la doctor când are probleme cu sănătatea, când este bolnav. Tot instinctiv, el se aşteaptă ca doctorul să-i sară în ajutor, să-l scoată din necaz. Ce se întâmplă însă cu bolnavul când doctorul este comod, când îi programează consultaţia?

DOCTORUL (stă la birou şi răsfoieşte nişte documente): A venit pacientul programat pentru ora asta?

ASISTENTA (preparând cafea): Încă nu.

DOCTORUL: Dacă eşti drăguţă, umple-mi şi mie o ceaşcă.

ASISTENTA (maliţioasă): Eşti obosit? Te-a dansat doamna? DOCTORUL: Ei, m-a dansat… Şi-a serbat ziua de naştere o colegă de-a ei, a trebuit să o însoţesc. ASISTENTA: Sigur, cu nevasta ieşi în lume, iar pe fraieră o ţii la televizor! DOCTORUL: Iar începi?! Ai dus lipsă de ceva?!

ASISTENTA: Am dus lipsă de tine! DOCTORUL: Bine. O să rezolvăm şi asta. Conversaţia le este întreruptă de câteva bătăi la uşă, urmate de apariţia unei bătrâne, care intră în cabinet sprijinindu-se într-un baston.

BĂTRÂNA: Bună ziua.

ASISTENTA: Bună ziua. Sunteţi cu programare? BĂTRÂNA: Nu. Eu sunt cu lingurica. ASISTENTA: Nu, nu. Sunteţi programată pentru consultaţie la ora asta? BĂTRÂNA (cam surdă, vorbeşte tare): Am venit ca să-mi dea dom' doctor ceva pentru lingurică. Că toată noaptea m-a durut. ASISTENTA (dumerită): Aoleu… (Cu calm.) Stai, stai, să caut pe listă… Cum vă numiţi? BĂTRÂNA: Poftim? ASISTENTA: Cum vă cheamă? BĂTRÂNA: Ica Nache. ASISTENTA (citeşte cu privirea): …Îmi pare rău, nu sunteţi înscrisă. BĂTRÂNA (încurcată): Adică?! ASISTENTA: Adică nu puteţi fi consultată astăzi. BĂTRÂNA: Dar când? ASISTENTA: Vă programez pentru săptămâna viitoare. BĂTRÂNA: Poftim?! ASISTENTA: Vă programez pentru săptămâna viitoare. BĂTRÂNA: Nu se poate! (Caută holbată înţelegere la doctor.) Pe mine acum mă doare lingurica, dom' doctor! DOCTORUL: Acum este programat un alt pacient. ASISTENTA: Aşa au dat ordin şefii de la minister. La doctor să se între numai cu programare. BĂTRÂNA: Şi eu cu lingurica ce fac? ASISTENTA: O ţii până îţi vine rândul. Hai, du-te acasă şi vii joi la ora 9. BĂTRÂNA (mergând spre uşă, dezamăgită): Doamne Dumnezeule, rău am ajuns… Ăştia te lasă să mori cu zile…

(Iese).

21

ASISTENTA (deranjată): Măi, măi, măi… (Beau puţină cafea.) Tu îi zici una, ea o ţine pe-a ei… (Aude iar bătăi în uşă.) Da! Uşa se deschide şi în cabinet intră Costache, un bărbat cam de început de vârsta a treia, fâşneţ. COSTACHE: Sărut mâna. Să trăiţi, dom' doctor… ASISTENTA (îl cunoaşte): Dumneavoastră nu aveţi programare. COSTACHE: Păi ce am eu, nu este cu programare. Este o problemă bărbătească, dom' doctor. DOCTORUL: Bărbătească sau nu, este tot cu programare. COSTACHE: Nu, nu, nu. Ce am eu, nu suportă amânare. Trebuie să mă trataţi, dom' doctor, altfel am scandal cu nevastă-mea. ASISTENTA (lămurită, amuzată): Aha, aţi fost la tinerele… COSTACHE: Am greşit, mi-a luat minţile o ţigăncuşă. DOCTORUL: Ei, dacă v-a luat minţile o ţigăncuşă, atunci trebuie să veniţi şi cu ea, ca să vă tratăm pe amândoi. COSTACHE (înfricoşat): Aoleu… Şi cu nevastă-mea cum mă descurc? ASISTENTA (zâmbind sarcastică): Îi spuneţi cu cine cheltuiţi banii… şi vă iartă! COSTACHE (tânguit): Aoleu… Nu mă lăsaţi, dom' doctor, ajutaţi-mă… DOCTORUL: Veniţi săptămâna viitoare, aşa cum v-am spus. COSTACHE: Aoleu… ASISTENTA (conducându-l spre uşă): Haideţi, lăsaţi-ne, că am pierdut destul timp cu dumneavoastră. COSTACHE: Aoleu… (Iese). ASISTENTA (revenind spre birou): Ce libidinos…

22

În timp ce doctorul şi asistenta mai beau câte puţină cafea, uşa cabinetului se deschide din nou şi înăuntru dă buzna o doamnă îndoliată, furioasă. DOAMNA (cu reproş): Halal Hipocrate… Domnul doctor nu are timp pentru pacienţi, dar are timp pentru stat la cafele! DOCTORUL (surprins): Doamnă, vă rog… DOAMNA: Ce să mă rugaţi! Ştiţi că din cauza dumneavoastră a murit mama! DOCTORUL: Cum… din cauza mea?! DOAMNA: Pentru că a venit aici şi nu v-a păsat că era bolnavă, aţi trimis-o acasă. ASISTENTA: Ba nu, i-am făcut programare. DOAMNA: Programare la doctor?! Când bolnavul vine la

doctor, trebuie să-i săriţi în ajutor, nu să-l programaţi pentru când aveţi chef de lucru. ASISTENTA: Doamnă... DOAMNA: Iresponsabililor! (Plecând spre uşă.) o să vă reclam la ziar... şi mai departe... (Iese). ASISTENTA: Măi, măi, măi, e tot mai greu să te înţelegi cu oamenii ăştia. DOCTORUL: Au dreptate... Aşteptând parcă să-i fie blagoslovită constatarea, după câteva bătăi în uşă, asistenta deschide şi în cabinet intră popa. POPA: Bună ziua. ASISTENTA (cu evlavie): Sărut mâna, părinte. DOCTORUL: Bună ziua.

23

ASISTENTA (amabilă): Aţi venit pentru programare? POPA: Doamne-fereşte! Am venit pentru o vorbă cu domnul doctor. DOCTORUL: Da, părinte, vă ascult... POPA (se aşază pe scaunul din faţa biroului): Domnule doctor... sunt nevoit să vă aduc la cunoştinţă... că ne creaţi probleme. DOCTORUL: Eu?! POPA: Da. DOCTORUL: Eu?! POPA: Da. Treaba asta cu programarea la doctor nu e bună. DOCTORUL: De ce?! POPA: Pentru că a crescut numărul de îngropăciuni, avem prea mult de lucru!

24

GONFLABILĂ

Avea buzele cărnoase când am cunoscut fătuca, însă când am sărutat-o I s-a dezumflat băşica! apoi ispitit de ţâţe, Coborâi la smocoteală, şi doar ce-ajunsei la sfârcuri că veni cu fâsâială! Vrând să-mi vărs nemulţumirea, O strânsei tare de fese, Numai că şi de aici Domnişoara iarăşi... bese!

25

PUTERI

Când eşti elefant, îţi faci un imperiu; Când eşti leu, îţi faci un regat; Când eşti iepuraş, te împrieteneşti cu elefantul ca să nu te mănânce leul!

26

MÂNCĂRIME (monolog) MARIETA (şade în şezlong şi răsfoieşte o revistă; sună telefonul, citeşte ecranul, răspunde): Da...Bună, domnişoară! Ce faci?... Ai fost la doctor? Dar ce-ai păţit?... Ai alergie? Adică?... Păi

mâncărime de piele pe burtă am avut şi eu…Da. Şi am fost şi eu la doctor…Da. Dar reţeta lui nu m-a ajutat…Da, da, aceleaşi medicamente. Le luam… şi mă scărpinam şi mai tare! Bunică-mea a intrat chiar la griji când a aflat ce mi se întâmpla. A zis că nu e lucru curat, că e un făcut. Şi m-a trimis la baba Rada ca să-mi descânte…M-am dus, ce era să fac?! Am luat o sticlă de apă de la fântână şi am mers la ea acasă…Mi-a descântat, vreun sfert de ceas mi-a descântat. Dar tot degeaba. Şi am băut şi doi litri de apă, de m-am umflat în burtă!… Cum să mă vindec?! Cu miros de fân cosit!… Da. Am aflat de leacul ăsta de la Vasile al lui Istrati…Da. M-a auzit când îi povesteam sorăsi şi s-a oferit să mă ajute… Adică m-a luat cu el pe fâneaţă…Da. M-a tăvălit de câteva ori prin fân cosit… şi mi-a trecut!… Nu ştiu, cred că face căpiţe. Dar de ce întrebi? Alo! Alo! Na, că a închis! (Îngrijorată.) Aoleu, trebuie să i-o iau înainte, altfel coţofana mi-l ia pe Vasile! (Pleacă grăbită).

27

ÎN BĂTAIA PAMFLETULUI ŞTIRI – 2 1. Ştire pozitivă: Dumnezeu a făcut mai întâi femeia; Ştire negativă: Apoi a făcut şi fraierul! 2. Ştire pozitivă: Un politician a jurat că îşi va da şi viaţa pentru binele poporului; Ştire negativă: Şi s-a sinucis pe 1 Aprilie! 3. Ştire pozitivă: Mai mulţi homosexuali s-au prezentat la ginecolog; Ştire negativă: Erau îngrijoraţi că nu le venea ciclul!

28

4. Ştire pozitivă: Femeile, dintotdeauna, au ţinut să fie bine îmbrăcate; Ştire negativă: Şi bărbaţii, tot dintotdeauna, au ţinut să le dezbrace! 5. Ştire pozitivă: Ca să fie în lumea bună, domnişoara Fifi şi-a cumpărat căţel. Toată ziua îl pupă în bot! Ştire negativă: Vecinii îi urează să-l pupe şi sub coadă! 6. Ştire pozitivă: Maricica spune că dacă bărbatu-său nu e gelos, simte că nu o iubeşte; Ştire negativă: Şi bărbatu-său o bate din dragoste! 7. Ştire pozitivă: Doamna Cordelia a aflat de ce fiică-sa a divorţat de Gigel fotbalistul; Ştire negativă: Trăgea prea rar la poartă!

29

8. Ştire pozitivă: Domnişoara Kuki şi-a luat permisul de conducere auto; Ştire negativă: Examinarea a constat într-un drum pe bulevard, o trecere prin centru şi o garare cu… spatele! 9. Ştire pozitivă: Un ziarist şi-a dat doctoratul cu un subiect despre canibali; Ştire negativă: La proba practică a muşcat pe cineva de fund! 10. Ştire pozitivă: O domnişoară sexy şi-a cumpărat un acvariu; Ştire negativă: Acum caută şi un… peşte! 11. Ştire pozitivă: O vorbă spune că cine e harnic şi munceşte are tot ce vrea; Ştire negativă: Şi cine fură are tot la fel!

30

PUTU

LICĂ

De când s-a mutat la soacră-sa, Culache, vrând – nevrând, şi-a schimbat statutul, a intrat în lumea bună. Adică în lumea celor care umblă cu nasul pe sus şi cu căţelul pe stradă. Nu prea îi plăcea, dar nici nu avea puterea să se împotrivească. A încercat de câteva ori să se eschiveze de la îndatoririle care impuneau blazonul, însă de fiecare dată a intrat în conflict cu femeile, nevastă-sa nu l-a mai primit în aşternut, iar soacră-sa i-a arătat uşa! Şi constrâns de asemenea măsuri, încet-încet a trebuit să se acomodeze cu statul sub papuc, să-l ia pe Pufulică de cureluşă şi să-l scoată la plimbare. Iar acum, iată-i pe amândoi ieşiţi ca să ia o gură de aer pe bulevard… CULACHE (se opreşte în dreptul unei bănci): Pufulică, ştiu că îţi place să umbli cu nasul după cozi ridicate, dar eu am cam obosit, simt nevoia să-mi odihnesc puţintel picioarele. (Se aşază, îl leagă de prima şipcă a băncii.) Aşa, să nu zică soacră-mea că nu am grijă de tine… Phiu, ce cald e… Ia să scot eu o sticlă de bere din traistă, să mă înviorez… (Destupă sticla, bea gâlgâit.) Hm, ce bună e, te unge pe suflet… Dar şi mai bună era dacă o beam la cârciumă, acolo, vorbită cu amicii…Ţi-e sete şi ţie?… Îmi pare rău, dar alcoolul este

31

Interzis potăilor…Pentru tine apa este recomandată… Nu-ţi place?… Dar ce-ţi place? Lăptic?… Ee, de unde

lăptic? (Se uită spre stânga, răspunde făcând cu mâna unor prieteni.) Salut, salut... Nu pot, mă, să merg la terasă, că m-a trimis soacră-mea să-l plimb pe Pufulică...Voi să-i mâncaţi coada! (În parte.) Ai dracu' drojdieri, faceţi haz... (Către căţel.) Vezi, Pufulică, ce păţesc din cauza ta şi a soacră-mi? În loc să merg cu prietenii la un şpriţ, trebuie să le suport tachinările. Ca să vă fac vouă hatârul! Că sunteţi voi din „lumea bună"! Fi-v-ar lumea de râs! (Mai gâlgâie puţină bere.) Of, of, of, rău e să nu ai casa ta! Că dacă aveam casa mea, nu mai stăteam eu sub papucul vostru, dormeaţi voi prin boscheţi. Dar aşa... (Iar gâlgâie puţină bere.) vreau – nu – vreau, tac şi-nghit! (Preocupat.) Şi totuşi trebuie să fac ceva, nu pot să umblu cu lopăţica după tine până o da soacră-mea colţul. Pentru că asta e tânără, până ajunge popa la ea, ne îngroapă pe toţi! (Cu nădejde.) Auzi, Pufulică, ce-ai zice dacă i-aş găsi un moş cu care să se mărite? Ar lua-o la el, te-ar lua şi pe tine... şi-aş scăpa şi eu de voi! (Intrigat de mustăcelile căţelului.) ...Nu-ţi convine, faci nazuri... Dar ce-ai vrea? Să rămâi pe vatră, să trăieşti ca boierul?! Sau ai vrea să aducă moşul la ea? Nu, nu, asta nu. Decât să mai am o belea pe cap, mai bine o lăsăm nemăritată. (Se uită iar spre stânga, răspunde la salutul altor amici.) Salut, salut... Nu pot, mă, să merg la meci, că sunt cu câinele la plimbare...Voi şi cu soacră-mea să-l pupaţi în bot! (În parte.) Ai naibii zurlii... (Apoi către căţel.) Ei poftim, Pufulică! Alţii care mă tachinează!... Şi au şi dreptate! Toată lumea merge la meci, la spectacole, la distracţie... numai eu stau după coada ta! Păi e corect?

32

Nu e corect! Ia să mai beau eu puţină bere, ca să-mi mai treacă oftica. (Gălgâie din nou.) Uh! uite-aşa devine omul beţiv. Bea că-l supără nevasta, bea că-l supără soacra, bea că îi strică socotelile o potaie ca tine... Da, da, dacă nu ai schelăi ca nebunul când ţi se face de hoinăreală, aş sta şi eu liniştit, m-aş ocupa de treburile mele. Dar tu nu, tu ţii morţiş să fii moţ pe bulevard, să defilezi cu nasul pe sus şi cu fraierul după tine!... Auzi, aş vrea să te întreb ceva, aşa, mai intim: ori ţi-a căzut cu

tronc vreo piţipoancă de pe aici? Sau te fuduleşti ca să te vadă hingherii?! Că dacă vrei să te vadă hingherii, te ajut şi eu! Fac ăştia nişte excursii, oho… şi în străinătate! Dai un semn când să te fac scăpat… şi gata, ajungi la Londra, la Paris, în lumea bună! (Sună telefonul.) Care ne deranjezi conversaţia, mă… (Scoate telefonul din buzunar, citeşte ecranul; cu lehamite.) Aoleu, soacră-mea… Asta e ca ghionoaia… Uf! (Răspunde.) Da, mamă-soacră?… Ce să fac?! Datoria faţă de Pufulică! I-am dat, i-am dat să bea, i-am dat să mănânce… Acum mă bate gândul să-l dau la fete!… Nu vrei să-l dau? De ce? Ţi-e teamă că o să plăteşti pensie alimentară?… Ei, se depravează! Dar n-ai vrea să rămână virgin?! Ia te uită la el, mititelu, cum i se scurg ochii după cozi ridicate! Exact cum mi se scurgeau mie după fundul fetei dumitale… Ea m-a spurcat! Dacă nu-mi sucea ea minţile, nu mai aveam eu acum „bucuria” de a-l plimba pe Pufulică!… Am, am grijă, cum să nu… Dacă îţi pui leaţ, am grijă şi de dumneata! (Îşi fereşte urechea, închide telefonul.) Na, că m-a scuipat! Afurisită cotoroanţă! Pufulică, îmi pare rău, dar n-am ales bine nici de data asta. Am vrut eu să te trimit în excursie cu hingherii, însă nu m-am gândit

că asta înseamnă să mă întorc acasă fără tine. Iar întoarcerea acasă fără tine e de neconceput, n-aş mai avea trai cu soacră-mea, m-ar trimite să dorm cu maidanezii. Aşa că, vrem nu vrem, trebuie să ne suportăm unul pe altul, să ne îngăduim. (Mai bea câteva înghiţituri de bere. Apoi prietenos.) …Auzi, măi Pufulică, ştii ce-mi trece prin minte… Dacă tot ardem noi gazul amândoi p-aici, ce-ar fi să mai lăsăm din orgolii, să fim mai apropiaţi? Eu cred că împreună am putea face lucruri bune. De exemplu, afaceri. Da, da, afaceri! Cum?! Ete cu căţeluşele astea fudule de prin parc. Tu te ocupi cu drăgăleala, iar eu cu stăpânele vindem căţeii, luăm banii. Iese o afacere… de înnebuneşte soacră-mea când o afla! Ce zici? Îţi place? Hă, cum naiba să nu-ţi placă! Hai, ne încercăm norocul la cucoana aia de pe banca de colo? Ia uite ce căţeluşă frumoasă are:

flocoasă, cu fundă roşie la gât, roşie sub coadă, numai bună pentru tine. Hai, curaj! Cu puţină diplomaţie, tu cu ea… şi „mă-sa” mie! Hai! (Pleacă).

34

PREŞEDINTELE

Ne-a promis c-o să ne dea, Ne-a promis c-o să ne facă, Ne-a promis c-o să trăim cu friptură şi cu vin; Noi, creduli şi fără minte, Îl votarăm preşedinte; Iar când jilţul şi l-a tras, Ne-a trimis după caras!

35

SOACRA

Dacă soacra-i tinerică şi e încă frumuşică, Este bună ca mămică; Dacă soacra n-are dinţi şi cere mereu arginţi, Este bine s-o măriţi; Dacă soacra-i încruntată şi îţi face treaba toată, Este bună ca amantă!

36

GRIJA COPIILOR (monolog) ISTRATE (stă pe banca de la intrarea în bloc; nostalgic): Când m-am mutat eu în blocul ăsta, toţi vecinii erau tineri. Tineri, frumoşi şi cu poftă de viaţă. Şi de făcut copii. Că toţi socoteam că e bine să ai copii. Iar aici, în blocul nostru, erau puzderie. Când ieşeau la joacă, ne era mai mare dragul să-i vedem vioi, zburdalnici, ţinând-o cu hărmălaia cât era ziulica de mare. Apoi s-au mărit, au mers la şcoală, au învăţat câte o meserie şi, încet-încet, au plecat fiecare pe drumul lui. Acum sunt toţi căsătoriţi, la casele lor, împânziţi prin toată lumea. Aici au rămas doar bucuria amintirilor şi tristeţea bătrâneţii noastre. Că ce altceva mai putem face? Stăm pe banca asta şi vorbim tot despre ei. (Întristat.) Păcat că tot aşteptându-i să ne viziteze, devenim şi noi din ce în ce mai puţini. Uite, până nu demult eram bun amic cu colonelul Gurău, care îşi vărsa mereu oful că a crescut doi băieţi deştepţi şi au luat calea străinătăţii, au plecat tocmai în America… Îi ardea sufletul de dorul lor, mereu vorbea cu ei la telefon, mereu îi ruga să îl mai viziteze, să se întoarcă acasă. Şi de ocupaţi ce erau, s-au întors după ce a făcut infarct, ca să-l îngroape. Şi să facă partajul pentru moştenire! Că amândoi ţineau să aibă ce li se cuvenea de

la tatăl lor. Pe maică-sa au convins-o chiar să o moştenească încă de vie. I-au dat de înţeles că ei nu puteau să rămână lângă ea, să o ajute şi, ca să fie în siguranţă, femeia a renunţat la partaj, la partea ei de avere şi s-a dus la azil. Apoi băieţii au vândut tot şi au plecat în America. Acum doamna profesoară se bucură de compania bătrânelor din preajmă şi este mulţumită că îi trăiesc copiii liniştiţi, fără să-i poarte de grijă. Tot bun amic eram şi cu domnul Postolache, academicianul. Ce om cumsecade! Cât era el de academician, nu era simandicos. Saluta pe toată lumea, stătea de vorbă cu toată lumea. Când ne adunam aici, pe banca asta, ne povestea despre invenţiile lui, despre cum vedea el mersul omenirii. Era o plăcere să-l asculţi. Şi avea şi o fată eminentă, profesor universitar, care îl încuraja, care îl susţinea. Se bucura ca un copil când izbutea să pună în practică ceea ce gândea. Din păcate însă nu a reuşit să-şi îndeplinească toate visurile, moartea neaşteptată a nevesti-sii i-a tăiat elanul, l-a demoralizat. Ajunsese de nu se mai controla, mergea pe drum şi vorbea singur, plângea în continuu. Stare care l-a măcinat până a luat-o razna. Când a văzut că nu se mai putea înţelege cu el, că devenise agresiv, fiică-sa nu a avut încotro şi l-a internat în spital. Fără rezultat însă. La scurt timp, nu mai recunoştea pe nimeni. Acum este într-un ospiciu, face instrucţie cu toţi nebunii. Săptămâna trecută am fost ca să-l vizitez şi ţipa la mine să fac culcaturi. Doamne-fereşte! (Îşi face semnul crucii). Dar ce vorbesc eu despre alţii, când şi mie îmi e din ce în ce mai scurt viitorul? După ce am trecut cu greu de depresiile provocate de moartea nevesti-mii, acum trag de mine ca să trăiesc de pe o zi pe alta. Simt că nu mă mai ajută picioarele, că obosesc repede, că nu mai sunt de trebuinţă nimănui. Copiii, când vin la mine, încearcă să-mi ridice moralul, să mă ajute cu ce pot. Dar mă privesc cu ochii trişti. Îi înţeleg că sunt ocupaţi, că au slujbe, că au copii de crescut, că au probleme… Şi mă gândesc cu îngrijorare că în curând va veni vremea când le voi deveni povară. Şi nu aş vrea. Tot mai mult singurătatea mă face să-i dau

dreptate văduvei colonelului Gurău. A ales să meargă la azil pentru că acolo are un pat unde să doarmă, are mâncarea asigurată, are cu cine schimba o vorbă, are cât de cât condiţii unde să trăiască liniştită. Da, cred că alegerea asta e cea mai potrivită. Ce mai umblu eu de colo – colo fără niciun rost?! Mă duc să fac o cerere, poate – poate am noroc să prind un loc. Că am auzit că şi la azil se stă la coadă! (Se ridică oftând, pleacă).

ÎN BĂTAIA PAMFLETULUI ŞTIRI – 3

1. Ştire pozitivă: Când a intrat în politică, domnul Oaie era printre fruntaşii partidului. Ştire negativă: Acum nu mai este, l-au dat afară pentru că era prea cinstit! 2. Ştire pozitivă: Doamna Lola nu înţelege de ce latră căţelul atunci când face sex; Ştire negativă: Pentru că nu-şi recunoaşte stăpânul! 3. Ştire pozitivă: Un homosexual a vrut să facă sex şi nu a putut; Ştire negativă: Era partenerul constipat!

4. Ştire pozitivă: S-a deschis pensiunea „Trei cocoşi”; Ştire negativă: Serviciul numai cu prezervativul clientelor! 5. Ştire pozitivă: Dacă se va admite clonarea la om, numărul oamenilor de ştiinţă va creşte foarte mult; Ştire negativă: La fel şi numărul de proşti! 6. Ştire pozitivă: Un compozitor a declarat că muzica de succes se face cu cap; Ştire negativă: Şi cântăreţele vor… capul lui! 7. Ştire pozitivă: Izabela a cumpărat un căţel care adună chiştoace; Ştire negativă: Prin el a descoperit-o bărbatu-său că are amant! 8. Ştire pozitivă: Sile a cunoscut-o pe Miţa în parcarea din faţa cimitirului; Ştire negativă: După câteva luni de căsnicie, ea l-a „parcat” înăuntru! 9. Ştire pozitivă: Până să intre în politică, domnul Cotei locuia la bloc, era cumsecade; Ştire negativă: Acum e la vilă… şi e javră! 10. Ştire pozitivă: La deschiderea salonului de carte au ţinut să fie prezenţi şi membrii guvernului. Unii miniştri au făcut chiar achiziţii; Ştire negativă: Toţi au cumpărat „Idiotul”! 11. Ştire pozitivă: Accident aviatic. Pilotul s-a salvat cu paraşuta; Ştire negativă: La aterizarea pe sol, paraşuta i-au luat-o… peştii!

VREMURI NOI

Mitel este elev în clasa a şasea la şcoala din sat. Şcolar cu note bunicele la învăţătură, băiatul profită de vremea frumoasă de afară şi îşi pregăteşte lecţiile la masa de sub bolta de viţă de vie din bătătură. Unchiul său, domnul Mache, este profesor la un liceu din oraş. Venit ca să se recreeze câteva zile, dumnealui iese din casă şi se apropie de el, dornic să închege un dialog... MACHE: Bună, nepoate. MITEL: Sărut mâna. MACHE: Ce faci? MITEL: Pregătesc lecţiile pentru mâine. MACHE: Înhî... (Se aşază pe scaunul din faţă.) Şi la ce îţi frământi mintea? MITEL: La Agricultură. MACHE: La Agricultură?! Bravo! Şi despre ce anume înveţi? MITEL: Despre animalele de pe lângă casa omului. MACHE: Aha... Şi ştii care sunt? MITEL: Ştiu. Dar nu mai sunt! MACHE: Cum... nu mai sunt?! MITEL: Nu mai sunt! Că le-au dat foc! MACHE: Le-au dat foc?! Cine? MITEL: Nişte oameni. Au umblat din curte în curte, au omorât orătăniile şi le-au dat foc. MACHE: Şi voi i-aţi lăsat? MITEL: I-am lăsat, că erau cu poliţia. MACHE (intrigat): Nu se poate! MITEL: Ziceau că au gripă aviară. MACHE: Cine? MITEL: Orătăniile. MACHE: Vi s-au îmbolnăvit păsările de gripă aviară? MITEL: Aşa ziceau ei. MACHE: Păi nu le-au verificat cu puii santinelă? MITEL: Puii santinelă i-au adus după ce le-au dat foc. MACHE: Şi au murit? MITEL: N-au apucat, că i-a mâncat căţeaua lui Căcănău. Că aia mănâncă pui! MACHE (clătinând din cap, uimit): Măi, măi, măi... Şi eu care tocmai voiam să o rog pe maică-ta să-mi facă un borş de găină de ţară, un borş din ăla cu zeamă galbenă, grasă, cu stele. MITEL: O să-ţi facă, dar din ăla cu stele americane! MACHE: Cum... cu stele americane?! MITEL: Din găini congelate, de la americani. MACHE: Nu, nu, nu... eu vreau ceva ecologic. Mai bine beau o cană de lapte. MITEL: Lapte?! (Zâmbitor.) De unde? MACHE: De la vaca voastră. MITEL: N-o mai avem. MACHE: N-o mai aveţi pe Lunica? MITEL: Nu. MACHE: Dar ce i-aţi făcut?! MITEL: A luat-o unul şi a făcut-o salam. MACHE: Nu se poate! MITEL: A zis că a apărut boala vacii nebune. Şi că dacă nu

o vindem repede, o să pierdem. MACHE: Şi voi l-aţi crezut? MITEL: Păi toată lumea le-a vândut! MACHE: Măi, măi, măi... ce şarlatani! Şi acum de unde luaţi lapte? MITEL: Nu mai bem lapte. MACHE: Dar ce beţi? MITEL: Coca-cola. MACHE (privindu-l încruntat): Mă, tu faci haz? MITEL: Eu?! Deloc. Ba pot să-ţi spun că nici porc de Crăciun nu mai creştem. MACHE: Nu mai creşte-ţi nici porc de Crăciun?! De ce? MITEL: Pentru că nu mai este voie să ţinem cocina lângă casă. MACHE: Dar unde s-o ţineţi?! MITEL: Ăştia de la primărie au zis că la 500 de metri distanţă. MACHE: La 500 de metri distanţă?! MITEL: Da, că aşa este ecologic. MACHE (contrariat): Asta-i bună! Dar ce, până acum oamenii au trăit cu masca de gaze?! MITEL: N-au trăit, dar cică acum sunt alte vremuri. MACHE: Şi lumea le acceptă? MITEL: Lumea tace şi înghite! MACHE: Şi bunicul?! Că animalele erau ocupaţia lui. MITEL: Bunicul a zis că decât să le care mâncare la 500 de metri, mai bine cumpără carne de la Alimentara, că este mai aproape. MACHE: Vai, vai, vai... Deci voi acum nu mai aveţi nimic în ogradă?! MITEL: Mai avem un câine. Că pentru ăştia te amendează dacă îi dai afară din bătătură. MACHE: Doamne-Doamne, ce politică! auzi, să nu mai crească omul o pasăre, să nu mai crească omul o vită, să nu mai crească omul un porc... Să se ducă de râpă gospodăria ţărănească! Unde mai mâncăm noi acum o mâncare naturală, sănătoasă? Sau de unde ne mai aprovizionăm noi cu ouă la Paşti, cu cârnaţi la Crăciun? MITEL: Din import! Sau ne facem vegetarieni. Tata deja s-a apucat de legumicultură. MACHE: Zău?! Şi-i merge? MITEL: Anul trecut a pus cartofi şi nu s-au făcut. MACHE: De ce? MITEL: Pentru că a fost secetă. MACHE: Oof! Şi anul ăsta? MITEL: Anul ăsta s-a luat după Ghiduşcă şi a pus varză. MACHE: Şi? MITEL: Şi nu are cui s-o vândă! MACHE (compătimitor): Măi, măi, măi... Păi el s-a luat după nătărăul ăla? A pus varză când lumea nu mai creşte porci, când nu mai are cu ce să facă sarmale?! MITEL: A crezut că dă lovitura! MACHE: Lovitura la pagubă, poate! Măi nepoate, bagă la cap, agricultura nu se face după

ureche, ci cu ştiinţă de carte. După ce termini clasele primare, să vii la mine, să te duc la o şcoală unde să înveţi tehnologiile, unde să înveţi marketingul, unde să devii un agricultor pregătit. MITEL (holbat, reticent): Să mă fac agricultor?! MACHE: Da, ce te surprinde?! MITEL (zâmbind, flegmatic): Ne, ne ne uită! MACHE: De ce?! MITEL: Pentru că agricultorii totdeauna sunt luaţi drept fraieri! MACHE (perplex):?!

NOUL ŢĂRAN

Ion a vrut pământ. Şi tatăl său i-a dat pământul; Şi ca să-l lucreze, Tatăl său i-a dat şi tractorul; Şi ca să funcţioneze tractorul, Tatăl său i-a dat şi motorină; Şi Ion a vândut motorina!

47

MĂRITIŞ

Marieta a vrut să se mărite cu Lae. Şi mamă-sa nu a lăsat-o, că Lae nu avea avere; Apoi Marieta a vrut să se mărite cu Giani. Şi mamă-sa iar nu a lăsat-o, că nu-i plăceau italienii; Acum Marieta vrea să se mărite cu Ion. Şi mamă-sa o lasă, că Ion a lăsat-o gravidă!

48

ARMATA (monolog) VALER (stând pe un scăunel şi punând cu cana apă dintr-o găleată în nişte sticle): Soacră-mea l-a iubit tare mult pe socru-meu. L-a iubit pentru că ea era rea de gură şi el a învăţat-o să tacă! Chiar şi după ce l-a văzut îngropat, ea tot cu respect l-a tratat. A dat de pomană toate lucrurile lui, de la şosete până la costumele de haine. Nimic nu a păstrat pentru ea. Ba şi parastasele le-a făcut de au mâncat toţi calicii pe săturate, de a lăudato toată lumea. A fost atât de riguroasă în îndeplinirea îndatoririlor creştineşti încât a impresionat până şi popa! Ce mai, părea aşa de afectată de credeam că nimeni nu va mai fi în stare să-i aline suferinţa, că va rămâne văduvă până la sfârşitul vieţii. Însă nu a fost să fie aşa! După ce a trecut perioada de doliu, soacră-mea a aruncat hainele cernite şi s-a îmbrăcat cu altele mai vesele la culoare, mai cu vino-ncoa. Apoi a mers şi la coafor. Iar

după vreo două săptămâni de făcut din posterior cu ochiul, m-am pomenit în bătătură cu ea însoţită de un colonel. „Hopa, am rămas cu gura căscată, asta mută cazarma la noi!” Şi mi-a făcut cunoştinţă cu ofiţerul. Care s-a dovedit a fi foarte încântat, sociabil, cu perspectivă de a-mi fi socru. Că numai ce am deschis vorba despre treburile gospodăreşti şi s-a oferit să-mi trimită doi militari care

49

să mă ajute. Şi uite aşa am săpat grădina, am pus ceapă, usturoi şi ce mai trebuie la casa omului. Gândind să profit mai departe de vizitele lui la soacră-mea, când s-au copt corcoduşele, iar am adus vorba de un mic ajutor. La cules. Şi el iar s-a oferit să-mi trimită militarii. Cu care am făcut chiar şi ţuica. Bună ţuică! A băut şi el, a băut şi soacră-mea. Toamna, când a venit vremea de cules via, nici nu a mai fost nevoie ca să bat şaua, i-am zis doar data şi soldaţii s-au prezentat la datorie. Ei au adunat strugurii, ei i-au zdrobit, ei au pus mustul în butoi. Eu nu m-am învoit de la muncă nici măcar în ziua când au făcut ţuica din boştină. Ştiindu-i pricepuţi, ce rost avea să-i supraveghez? Dar seara, când m-am întors acasă şi am văzut lângă cazan numai pe unul din ei, l-am întrebat, aşa, de informare: „Unde ţi-e camaradul?” „Păi… mi-a răspuns el privind în pământ, camaradul meu a luat ţuica… şi a plecat cu nevastă-ta!”

50

ÎN BĂTAIA PAMFLETULUI ŞTIRI – 4 1. Ştire pozitivă: Virginica a ieşit foarte fericită de la vrăjitoare; Ştire negativă: I s-a prezis că o să aibă mai mulţi bărbaţi! 2. Ştire pozitivă: Domnul prim-ministru a fost la vânătoare de urşi; Ştire negativă: Şi urşii i-au luat puşca! 3. Ştire pozitivă: El s-a îndrăgostit de ea pe Internet; Ştire negativă: Apoi s-au întâlnit şi a rămas lefter!

51

4. Ştire pozitivă: Doamna PăMpănel a vrut ca băiatul ei să înveţe carte, să fie un om deştept, cumsecade; Ştire negativă: El însă a intrat în politică! 5. Ştire pozitivă: El o iubea ca un nebun; Ştire negativă: Ea era deja internată!

6. Ştire pozitivă: Poliţia a fost martoră la confruntarea violentă dintre două bande de interlopi; Ştire negativă: Stătea în tufişuri! 7. Ştire pozitivă: Un pacient de la spitalul de nebuni s-a însănătoşit; Ştire negativă: Acum vrea să candideze la Preşedinţie!

52

8. Ştire pozitivă: O cântăreaţă doreşte să intre în Cartea Recordurilor; Ştire negativă: La înnodatul prezervativelor! 9. Ştire pozitivă: Domnişoara Corneluşa adoră bărbaţii care îi aduc daruri; Ştire negativă: Şi bărbaţii îi aduc numai chiloţi! 10. Ştire pozitivă: După trei ani petrecuţi în detenţiune pentru rele tratamente aplicate mamei sale, Rică Pălmuş este din nou liber; Ştire negativă: Cum a ajuns acasă, Rică Pălmuş l-a bătut şi pe ta-su! 11. Ştire pozitivă: Partidele politice au ieşit la cumpărături; Ştire negativă: Toate cumpără… papagali!

53

PĂCATE

Cât a fost tânără, pe Maricica lui Culache nu prea a îndemnat-o inima să dea pe la biserică. Socotea că treburile ei erau mai importante decât să asculte ce spunea popa. Odată cu trecerea timpului însă, căsătoria copiilor, botezul nepoţilor, atitudinea celor din jur au determinat-o să se mai schimbe, să se apropie mai mult de cele sfinte, să îndrăznească să-i spună preotului să o asculte… MARICICA (se apropie de popă, spăsită): Părinte… aş vrea şi eu să mă mărturisesc, dacă se poate… PREOTUL (amabil): Cum să nu… Poftim, poftim, îngenunchează… MARICICA (îngenunchează în faţa lui). PREOTUL (îi pune pe cap patrafirul, face semnul crucii; apoi o îndeamnă să vorbească): Da, te ascult… MARICICA (inspiră adânc, îşi face curaj): Părinte, de la o vreme nu mai am tihnă, mă chinuie remuşcările… PREOTUL: Te chinuie remuşcările?! Dar ce păcate aşa de grave ai săvârşit? MARICICA (după câteva clipe): Păcatul cel mai grav este că nu mi-am respectat bărbatul. PREOTUL: L-ai înşelat? MARICICA: Da. PREOTUL: De ce?

54

MARICICA: De nevoie. PREOTUL: E neputincios? Nu-şi face datoria de bărbat? MARICICA: Datoria de bărbat şi-o face. La datoria de gospodar nu se îndeamnă. PREOTUL: Anume? MARICICA: Anume, e puturos. De când l-am luat, a lăsat toate treburile gospodăreşti în seama mea. PREOTUL: Şi asta te-a determinat să faci păcat?! MARICICA: Nu, iarna. PREOTUL: (încruntat, nedumerit): Iarna?! Fii mai pe înţeles... MARICICA: Mai pe înţeles, nu l-a preocupat niciodată aprovizionarea cu lemne pentru foc. Zicea că are nevastă, are cine să-l încălzească! PREOTUL: Şi? MARICICA: Şi tremuram amândoi în casă! PREOTUL: Asta până la păcat? MARICICA: Da. Că a venit un ger mai aspru şi n-am putut să mai rezist, a trebuit să plec la pădure după vreascuri. PREOTUL: Şi? MARICICA: Şi m-a prins pădurarul! PREOTUL: Te-a pângărit pădurarul pentru câteva vreascuri?! MARICICA: Nu, după ce am fost la cabană, m-a lăsat să iau lemne! PREOTUL: Înhî... Interesant târg! MARICICA: Altfel mă ducea la poliţie. PREOTUL: Asta înseamnă că ai trecut pe la cabană toată iarna! MARICICA: Păi ce puteam să fac?! Dar până la urmă, s-a dovedit a fi om cumsecade. Mai ales după ce am rămas gravidă. PREOTUL: Ai rămas gravidă cu pădurarul?! MARICICA: Da, i-am făcut un băiat. Şi s-a bucurat foarte

mult, pentru că nevastă-sa i-a făcut numai fete! PREOTUL: Şi bărbatu-tău ce-a zis? MARICICA: Nu ştie. Dar îl iubeşte. Îl iubeşte şi se mândreşte cu el. Că ta-su adevărat m-a ajutat să-l dau la şcoală, să înveţe carte, să iasă băiat cu meserie. PREOTUL: Şi ce a ieşit? MARICICA: Tot pădurar. Şi lucrează împreună. Acum nu trebuie să-mi mai fac griji când vine iarna, să mai merg la pădure, îmi aduce el lemnele acasă. PREOTUL (clătinând din cap, murmurat): Măi, măi, măi... MARICICA (încordându-şi auzul): Aţi zis ceva, părinte? PREOTUL: Nu, nu, spune mai departe. MARICICA: Mai departe... e păcatul pe care l-am făcut cu un arendaş. PREOTUL: Cu un arendaş?! Ori a vrut şi el să te ducă la poliţie? MARICICA: Nu, nu, de el nu am putut să scap. PREOTUL: Cum... nu ai putut să scapi?

MARICICA: Era pe vremea când lucram ca zilieră la fermă. Şi într-o zi a zis că trebuie să facă nişte măsurători în câmp. Şi m-a ales pe mine ca să-l ajut. PREOTUL (cu dojană ironică): Şi l-ai ajutat! MARICICA: Eu nu am vrut. Nici măcar nu am bănuit ce intenţie avea. Abia când am ajuns într-un lan de grâu şi mi-a pus piedică de am căzut jos am început să intru la griji. PREOTUL: Şi? MARICICA: Şi i-am făcut şi lui un băiat! PREOTUL (uimit): Ai mai făcut un copil în afara căsătoriei?! MARICICA: Da. Dar s-a dovedit a fi un băiat norocos. Că şi arendaşul m-a ajutat să-l dau la şcoală, să înveţe carte, să iasă şi el cu meserie. PREOTUL: Şi ce a ieşit?

MARICICA: Inginer, ca şi tată-său. Acum lucrează împreună, se ocupă de creşterea animalelor. PREOTUL: Şi de el ştie bărbatu-tău? MARICICA: Nu ştie. Dar ţine la el, îl iubeşte. De când lucrează la animale, nu ducem lipsă de carne! PREOTUL (clătinând iar din cap, murmurat): Măi, măi, măi... MARICICA (încordând iar auzul): Aţi zis ceva, părinte? PREOTUL: Nu, nu, spune mai departe... MARICICA: Mai departe... (Oftează.) urmează păcatul cu morarul. PREOTUL: Ai fost şi cu morarul?! MARICICA: Da. Şi i-am făcut şi lui un băiat. PREOTUL: Nu mă înnebuni! Şi cu el cum s-a întâmplat? MARICICA: Pe el l-am iubit. L-am iubit de când eram fată. Însă nu ne-am căsătorit pentru că nu m-a vrut scorpia de mă-sa, a zis că sunt săracă. PREOTUL (tachinat): Săracă şi cu nevoie de mălai! MARICICA: Mi-a dat şi mălai. Dar băiatul, băiatul l-am făcut din dragoste. Că Dumnezeu l-a pedepsit, i-a dat o nevastă bogată, dar stearpă. PREOTUL: Aha. Şi a ţinut morţiş să aibă urmaş! MARICICA: Da. Şi creşte inima în el când îl vede. Că îi seamănă leit. Şi e tot morar! PREOTUL (uimit): Măi, măi, măi... Auzi, dar cu bărbatul tău nu ai făcut niciun copil? MARICICA: Nu am avut curaj, m-am temut să nu iasă puturos! PREOTUL: Înhî... MARICICA: Acum, părinte, dacă mi-am mărturisit păcatele, pot să trag nădejde că o să mă iertaţi? PREOTUL: Vai, femeie, vai, vai, vai... Păi la ce păcate ai săvârşit, crezi că eu am puterea ca

să te iert?!

57

INTELECTUALĂ

S-a descoperit că bărbatul şi femeia sunt ţinuţi împreună de un organ tare. Cum se numeşte organul?

58

IPOSTAZE

Dacă ne-ar cuceri nemţii, am învăţa limba germană şi am bea bere; Dacă ne-ar cuceri americanii, am învăţa limba engleză şi am bea whisky; Dacă ne-ar cuceri ruşii, am învăţa limba rusă şi am bea votcă; Dacă nu ne-o cuceri nimeni, vom vorbi numai româneşte şi vom bea poşircă!

59

ÎNVĂŢĂTURĂ (monolog) GINA (desculţă, ţinând o pernă la piept; suspinând): ... M-a dat mama afară din casă... De când am venit de la mare, nu mai are loc de mine, nu mai are ochi să mă vadă. Zice că n-am ascultat-o, că i-am ieşit din cuvânt... Dar nu e adevărat... Când am plecat în vacanţă, mi-a zis că pot să mă distrez cum vreau, că pot să fac orice...În afară de un singur lucru: să nu las niciun bărbat să se urce deasupra mea, că rămân gravidă...Şi aşa am şi făcut! Numai că ea, suspicioasă, a vrut să verifice, cum m-am întors acasă, m-a pus să fac testul de sarcină...Şi nu ştiu cum s-a întâmplat... că testul a ieşit pozitiv, de a căzut din picioare!... Nici mie nu mi-a venit să cred, am zis că e o greşeală...Însă când l-am repetat, s-a repetat şi „greşeala”!... Iar de atunci... nu mai am zile bune, mă tot bate la cap ca să-i spun cine este tatăl copilului...Păi de unde să ştiu eu cine e tatăl copilului dacă i-am respectat învăţătura?!... Şi totuşi cum oi fi rămas însărcinată?!... Cu englezul nu am avut cum, că ăsta s-a purtat civilizat încă de când ne-am cunoscut...Nu puteam să rămân grea de la câteva mese la restaurant, de la câteva prezenţe prin cluburi. Nici din cele câteva nopţi petrecute la hotel nu avea cum să iasă ceva, pentru că l-am respins tot timpul, nu l-am

60

lăsat nici în ruptul capului să se urce pe mine... Poate

că de-aia m-a şi părăsit!… Cât despre relaţia cu italianul, mai mult m-a amuzat. Macaronarul vorbea mult şi nu pricepeam nimic! Ne înţelegeam doar prin semne; mai ales când mă invita la masă şi când voia să mergem la hotel… Că după ce ne săturam, broscanului îi plăcea să se joace cu ţâţele! Le smocotea ca un copil…Abia după câteva zile mi-am dat seama că el îmi arăta cum să-i fac eu lui! Şi l-am dat dracului de nu s-a văzut!… Iar ultimul bărbat pe care l-am cunoscut a fost un ţigan din Constanţa. Spălat ţiganul, pus la patru ace, ferchezuit… Cu el m-am împăcat cel mai bine, că nu s-a purtat nici ca englezul, nici ca italianul…I-am explicat ce învăţătură mi-a dat mama şi m-a tratat ca un domn, nici măcar nu a încercat să se urce pe mine. Ba dimpotrivă, m-a urcat pe mine deasupra!

61

ÎN BĂTAIA PAMFLETULUI ŞTIRI – 5 1. Ştire pozitivă: Când este la serviciu, domnul colonel Brezatu este foarte sever, face instrucţie cu toată lumea; Ştire negativă: Când se întoarce acasă, îl instruieşte nevasta! 2. Ştire pozitivă: Vedeta porno Manuela Păsărică doreşte să candideze pentru un loc de parlamentar; Ştire negativă: Vrea să fie curvă oficial! 3. Ştire pozitivă: S-a descoperit cauza răcelilor frecvente la femei; Ştire negativă: Dorm prea mult noaptea cu poalele ridicate!

62

4. Ştire pozitivă: După o conferinţă pentru securitate, preşedintele Americii a făcut o baie de mulţime; Ştire negativă: În timp ce dădea mâna cu oamenii, cineva i-a furat ceasul! 5. Ştire pozitivă: Jurnaliştii de la presa sportivă au ieşit la pescuit; Ştire negativă: Toţi au prins numai… caras! 6. Ştire pozitivă: La Guvern s-a dat în folosinţă rampa de acces pentru persoanele cu handicap; Ştire negativă: Primii care s-au urcat pe ea au fost guvernanţii! 7. Ştire pozitivă: Parlamentul s-a întâlnit pentru a vota Legea pescuitului; Ştire negativă: În timpul dezbaterilor, pe parlamentari i-a luat… somnul!

63

8. Ştire pozitivă: Din cauza deficitului bugetar,

Guvernul a anunţat „îngheţarea” pensiilor; Ştire negativă: La auzul anunţului, toţi pensionarii au băgat pensiile la congelator!

9. Ştire pozitivă: Când s-a căsătorit cu Maricica, Vasile o strângea numai la piept; Ştire negativă: După un an de căsnicie, el s-a urcat cu strânsul la gât! 10. Ştire pozitivă: Când banii erau în mâna lui, Costel călătorea foarte mult; Ştire negativă: De când s-a însurat cu Geta... merge numai până la piaţă! 11. Ştire pozitivă: Domnişoara Cucu nici nu voia să audă de bărbaţi; Ştire negativă: Dar nici nu a reclamat când a fost violată!

64

TESTARE

Dacă nu ştiaţi, bărbaţii au fost egali cu femeile doar până la apariţia banilor. De când au apărut banii, bărbaţii parcă sunt condamnaţi ca să-i producă, iar femeile ca să le ţină socoteala. Şi ca să vă convingeţi de spusele mele, haideţi să luăm ca exemplu familia Gurău, unde domnul Gicu este comerciant, iar doamna Reta este casnică... RETA (şade la masa din sufragerie, răsfoieşte o revistă comentând): Măi, măi, măi, s-a stricat lumea asta rău de tot... Ia uite ce de fufe aici... Nu mai suportă hainele pe ele, ţin morţiş să scoată nesimţirea la vedere... Ale naibii paţachine, astea sucesc minţile bărbaţilor, astea le toacă banii... (Se uită la ceas.) Phiu, s-a făcut târziu şi Gicu al meu nici gând să apară... Cine ştie pe unde o fi poposit... GICU (intră în casă bine dispus, cherchelit): Sărut mâna, iubiţel... Ce face căprioara mea? RETA (măsurându-l cu privirea, încruntată): Phiu, ce puţi a băutură... Pe unde ai umblat, mă, până acum? GICU: La serviciu. RETA: Până la ora asta?! GICU: Am întârziat, hâc! Că am luat leafa. RETA: Zău?! Ia dă banii încoace.

65

GICU (bagă mâna în buzunar, scoate mai multe bancnote, i le aruncă pe masă). RETA (numără bancnotele; nemulţumită): Numai atât? GICU (ridică din umeri): Am ieşit prost... Că nu mai merg vânzările. RETA: Nu mai merg vânzările?! Mă, tu umbli cu prostii. De câteva luni de

zile, numai placa asta o pui! (Îi miroase hainele.) Ori ai vreuna cu care îţi petreci? GICU: Eu?! Să-i sară ochii dacă ştiu ceva! RETA: Dar mirosul ăsta de parfum de unde l-ai luat? GICU (încurcat): Miros?!... (Lărgindu-şi nările, verificând.) Poate de la restaurant, hâc!... că pe-acolo se foiau muierile... RETA: Şi rujul de la gât, tot de la restaurant?! GICU (iar încurcat): Rujul?!... (Îl şterge cu palma; apoi dumerit.) A, e de la o colegă... I-am făcut un serviciu, hâc!... şi m-a pupat. RETA (înfuriată): Bravo! Muierile de la restaurant te parfumează, muierile de la serviciu te pupă, iar pe mine încerci să mă prosteşti că ai luat bani puţini! (Îl apucă de piept; apoi zgâlţâindu-l.) Cu cine cheltuieşti banii, mă?! GICU (bălăbănindu-se): Stai, stai, stai, hâc!... RETA (şi mai aprigă): Cu cine mă înşeli, mă?! GICU (împingând-o): Ho, ho... Stai, stai... RETA: Cât crezi că o să-ţi mai suport apucăturile, mă? Că de când te-am luat, mi-ai mâncat zilele! GICU: Aş! Ia o gură de apă, că ţi s-a înfierbântat limba... RETA: Fir-ai tu să fii de beţivan... După ce că eşti cu musca pe căciulă, mai faci şi haz... (Tăbară cu pumnii pe el). GICU (apărându-se): Ho, ho, nebuno, ho... RETA (hotărâtă): Gata, s-a terminat! M-am săturat de tine

până peste cap! Dacă până acum nu am făcut-o, acum chiar că mă duc la mama! (Se îndreaptă spre uşă). GICU (ţinându-se după ea): Stai, stai, stai... Cum să te duci la mă-ta?! Nu, nu, nu, stai, stai aici, că eu nu pot să trăiesc fără tine... RETA: Lasă că te descurci tu... Îţi aduci mândruţele să-ţi spele, să-ţi gătească... GICU: Nu, nu, nu. Dacă mă părăseşti... RETA (iese). GICU (dezorientat): Na, că a plecat!... Ce mă fac acum?... Că eu fără ea nu pot să trăiesc... (Scărpinându-se sub pălărie.) Trebuie să caut o idee, să o aduc înapoi... (Luminat.) Aha... (Către uşă.) o faci pe nebuna?... Bine... O să mă cauţi tu... (Se întoarce la masă, se aşază pe un scaun.) Ia să-i scriu eu câteva rânduri... (Ia o coală de hârtie, scrie mormăit.) Aşa... (Pune telefonul pe scrisoare.) Când o să vină fata acasă şi o să citească, hâc!... o să mă caute! (Se ridică în picioare,

pleacă în dormitor). La scurt timp, intră în sufragerie domnişoara Lelia, foarte bine dispusă. Observând hârtia şi telefonul de pe masă, se apropie curioasă. Citeşte şi îngălbeneşte. LELIA (holbată): Nu se poate! (Mai citeşte o dată, cu glas sugrumat.) „Nu pot să trăiesc fără tine. Mă duc să mă spânzur. Adio. Gicu”. (Cutremurată.) Doamne-Dumnezeule... Ce s-o fi întâmplat aici? (Se uită în dormitor.) Aici nu este... Unde s-o fi dus să se... Trebuie să o sun neapărat pe mama... (Scoate telefonul din geantă, apasă tasta de apel, aşteaptă; apoi alarmată.) Mamă, vino repede acasă, că s-a întâmplat o nenorocire. Tata

a dispărut. A lăsat o scrisoare în care spune că a plecat să se spânzure. Ori l-ai părăsit?... Vino! Vino repede! (Închide; apoi agitată.) Doamne, ce oameni... Altă treabă nu au decât să se certe... Unde s-o fi dus să se... Ia să anunţ poliţia, poate îl găsesc înainte să-şi împlinească gândul rău. (Formează numărul, aşteaptă conexiunea.) Alo, poliţia?... V-am sunat ca să vă anunţ că tata a dispărut de acasă...Da, a lăsat o scrisoare în care scrie că a plecat să se spânzure. Vă rog, veniţi repede, poate îl găsiţi, poate îl salvaţi... Bine, vă aştept. (Închide.) Doamne, îndepărtează întunericul din mintea lui tata, împiedică-l să facă un gest necugetat. RETA (intră în casă valvârtej, cu sufletul la gură): Ai reuşit să dai de taică-tu? LELIA (bufneşte în plâns): N-am reuşit. RETA (îngrozită): Doamne, ăsta nu e sănătos cu capul. Eu am glumit, şi el să recurgă la un asemenea gest... LELIA (acuzatoare): Deci tu, cu gura ta mare, l-ai împins spre nenorocirea asta. RETA (scâncit): Păi dacă a venit acasă beat, cu ruj pe gât, cu salariul jumătate, cum puteam să reacţionez?! LELIA: Trebuia să-l laşi să se culce, să doarmă. RETA: Uite că n-am putut să mă stăpânesc, mi-am ieşit din fire. LELIA (maliţioasă): Sigur, ţi-ai ieşit din fire... RETA: Am vrut doar să-l sperii. LELIA: Mai bine zi că te-a orbit gelozia. RETA: M-a orbit şi gelozia. Că doar e bărbatul meu! LELIA: Da, dar e şi tata! Care aducea bani în casă! Mulţi, puţini, îi aducea! Aveam cu ce să mă duc la discotecă, aveam cu ce să ies cu

prietenii… Aveai şi tu de cheltuială… Acum ce ne facem? O să te duci tu la

68

muncă? RETA: Aoleu, şi tu ai luat-o razna! mai bine roagă-te să trăiască tac-tu, nu să mă duc eu la muncă! (Sună telefonul lui Gicu.) Cine l-o fi căutând…? (Răspunde.) Da?… Da, sunt soţia. (Îndurerată.) …Nu pot să vi-l dau…Sunteţi şeful lui? LELIA: Spune-i că a plecat să se spânzure. RETA: Îmi pare rău, domnule, dar Gicu a plecat să se spânzure…Da…A lăsat un bilet cu înştiinţarea asta. Nu ştiu unde s-a dus, că încă nu l-am găsit…Da, o să vă anunţ…Vă mulţumesc pentru interes. (Închide; bufneşte în plâns.) Gicule, Gicule, ce mi-ai făcut, Gicule… Că eu am vrut doar să te sperii, mă, nu să te părăsesc… LELIA (tot bocit): Tăticule, tăticule…de ce nu te-ai gândit şi la mine, tăticule… (Suflă nasul în batistă.) Că sunt tânără şi am nevoie de ajutor… RETA: Gicule, Gicule, cu ce te îngrop eu acum, Gicule… Că acum o înmormântare e mai scumpă decât o nuntă… LELIA: Nu era mai bine să fi cheltuit banii pe bairamuri, pe distracţii decât să-ţi facem ţie pomeni… RETA: Gicule, Gicule… (Sună telefonul lui Gicu, răspunde.) Da? (Aude glas de femeie şi devine suspicioasă, se încruntă.) …O colegă de-a lui Gicu?… Nu, nu pot să ţi-l dau…Pentru că nu se poate…Şi dacă este adevărat sau nu, ce-ţi pasă ţie?!… Du-te, femeie, şi vezi-ţi de treabă… (Închide; intrigată.) A dracului, fufă, nici nu l-am văzut mort şi a şi venit la colivă! (Apoi tânguit.) Of, of, of, Gicule, Gicule, au început amantele să te plângă… Cu ele ai cheltuit banii, iar eu acum să fac datorii ca să te îngrop! (Aude bătăi în uşă.) Da. (Deschide; surprinsă.) Poliţia?! POLIŢISTUL: Bună ziua. Am fost apelaţi pentru dispariţia

69

unei persoane… LELIA: Da, eu am sunat la poliţie. RETA: Poftiţi, poftiţi înăuntru. POLIŢISTUL: Care sunt ultimele informaţii? LELIA: Nu a apărut nimic nou, domnul poliţist. POLIŢISTUL: Pot să arunc o privire prin casă? RETA: Da, poftiţi, poftiţi… POLIŢISTUL (citeşte mai întâi mesajul lăsat de Gicu, apoi intră în dormitor). RETA, LELIA

(se uită una la alta neîncrezătoare, suspinând cu nasul în batistă). POLIŢISTUL (revine aducându-l pe Gicu cherchelit, cu sticla în mână, abia ţinându-se pe picioare): Uitaţi-vă, doamnă, „spânzuratul”. Trăgea la măsea ascuns în şifonier! GICU (smucindu-se): Ia, domnule, mâna de pe mine că mă murdăreşti! RETA (înfuriată): Nemernicul... (Se năpusteşte cu pumnii asupra lui). POLIŢISTUL (o împinge înapoi). LELIA (îl ajută): Mamă, stai, stai, potoleşte-te... RETA (indignată): De ce, mă, ai făcut asta? GICU (rânjind): Ete-aşa, hâc!... ca să văd dacă plângeţi după mine!

70

BABELE

Neavând ele vreo treabă, Două babe stau la sfadă; Una vrea să se mărite, Dar nu are niciun dinte; Alta îşi înjură moşul că nu-i mai cântă cocoşul; Şi visând să fie dive, Nu au grâu pentru colive!

71

OPŢIUNE

Mă-sa a trimis-o să cumpere peşte; Fata, cam hanţuşcă, n-a luat plevuşcă; S-a dus să dea o tură până pe centură; Şi a luat caras de la unul gras!

72

GAY (monolog) LULACHE (necăjit): Eu sunt Lulache. (Oftează.) ... Şi până de curând am fost om însurat... Însurat cu alt bărbat...Un bărbat care s-a îndrăgostit de mine la prima vedere...Apoi m-am îndrăgostit şi eu de el. Că îmi oferea totul, se purta cu mine ca o soţie iubitoare, credincioasă...Ce mai, eram un cuplu fericit...Voiam chiar să avem şi copii, dar nu se prindea sămânţa de el! (Oftează.) ...Acum, chiar dacă s-ar prinde, nu se mai poate. Că m-a bătut şi m-a alungat!... Necaz care s-a abătut asupra mea numai din cauza lui Pămpănel, frate-său cel mic...Numai el este vinovat de situaţia în care mă aflu. (Intrigat.) Auziţi ce a putut să-i treacă prin minte derbedeului... Azi-dimineaţă, după ce mi-a plecat partenerul la serviciu, stăteam lungit în pat şi mă uitam la televizor. Era un film cu o femeie grasă care făcea

dragoste cu pitici!... Şi în timp ce mă amuzam urmărind drăgăleala, vizionarea mi-a fost întreruptă de un telefon primit de la Pămpănel, care mi-a zis agitat: „Vino repede la noi că s-a defectat aragazul. Are scurgere de gaze şi mă tem să nu facă explozie”. Veste care nu prea mi-a plăcut. Din partea mea, puteau să sară în aer şi el şi mă-sa şi ta-su! Că oameni ai dracului ca ăştia n-am mai întâlnit!... Dar m-am gândit la ce avea să zică tovarăşul meu. Dacă se întâmpla vreo nenorocire, nu

mai aveam trai cu el! Şi m-am dus. Şi m-am dus degeaba!... Pentru că pramatia de Pămpănel m-a întâmpinat bucuros că rezolvase problema...Şi ca să mă răsplătească pentru deranj, m-a invitat la o cafea...Iar în timp ce beam cafeaua, din vorbă în vorbă, zurliul mi-a aruncat ce avea de fapt în scăfârlie: „— Auzi, cumnate, aş vrea să mă fac şi eu homosexual. Nu vrei să mă înveţi tu?”...Întrebare la care am dat să-i răspund cu o scatoalcă după ceafă, dar haimanaua s-a ferit şi a fugit...Însă fără să renunţe la gândul spurcat. Când a ajuns la uşa bucătăriei, s-a dezbrăcat de pantaloni şi a început să se scălâmbăie, să facă streapteas, să mă provoace, amenințându-mă că dacă nu-l învăţ, ţipă că am vrut să-l abuzez, să-l violez...Intenţie căreia i-a dat apă la moară şi apariţia măsii şi a lui ta-su, care, când s-au întors acasă şi l-au văzut dezbrăcat doar în chiloţi, parcă l-au băgat în priză, nebunul a început chiar să se agite, să le spună că voiam să-l batjocoresc. Alarmă care a făcut-o pe soacră-mea să sară furioasă la mine, să mă acuze că i-am stricat băieţii, să mă blesteme, să mă lovească... Pornire urmată şi de socru-meu! Asta cu înjurături şi bătaie serioasă, de nu ştiam cum să mă mai apăr! Până să izbutesc să scap de ploaia de pumni, să ajung la uşă, m-au umplut de cucuie şi de vânătăi!... Iar când am ieşit afară, nici nu m-am mai uitat în urmă, i-am dat dracului şi am luat-o la sănătoasa. Fugeam printre blocuri de parcă aveam jar la călcâie, în câteva minute eram acasă!... Unde mai bine nu mă întorceam! Instigat de către mamă-sa prin telefon, cum am intrat în dormitor,

cine

74

credeţi că m-a înhăţat de ceafă? Aţi ghicit: partenerul meu! Era negru de supărare!... Fiind şi mai solid decât mine, m-a luat fără să-mi dea răgaz pentru explicaţii, din câţiva pumni m-a făcut una cu podeaua!... Apoi a continuat să mă lovească şi cu picioarele. Dădea în mine de parcă turbase. Abia când a văzut că nu mai mişcam a încetat cu poceala... M-a bătut aşa de tare, că vreo trei ceasuri n-am ştiut că mai trăiesc!... Nici când mi-am mai revenit n-a vrut să mă asculte. La fel de dur, mi-a mai tras câteva înjurături, mi-a pus valiza în mână şi m-a dat afară din casă. Doamne, şi cât l-am iubit!... Acum ce mă fac?! N-am casă, n-am masă, unde să mă duc?... Să-mi caut alt partener?... Nu, nu, dă-i dracului p-ăştia, dau tare cu pumnul!... Sau să mă însor cu o femeie?... Cred că ar fi mai bine...Dar cu una, aşa, mai mititică, să nu poată să mă bată! (Plecând văitându-se.) Aoleu, ce mă dor oasele, aoleu, aoleu...

75

ÎN BĂTAIA PAMFLETULUI ŞTIRI – 6 1. Ştire pozitivă: Nivelul de trai al populaţiei se va ridica foarte mult; Ştire negativă: Pentru că puţină lume o să-l atingă, primăria va mări cimitirul cu o mie de locuri! 2. Ştire pozitivă: Un ţigan se lăuda că a făcut sex cu peste 200 de femei; Ştire negativă: El ştia să numere doar până la 100! 3. Ştire pozitivă: Toţi politicienii fac afaceri; Ştire negativă: Cel mai bine le merge afacerea... cu gogoşi!

76

4. Ştire pozitivă: Relaţiile comerciale cu Italia s-au deteriorat; Ştire negativă: Partea Română a reuşit totuşi să încheie un acord avantajos pentru exportul... de măgari! 5. Ştire pozitivă: Ca să-şi întreţină numeroasa familie, Gheorghe al Floarei munceşte de trei ani pe un şantier în Italia; Ştire negativă: Rămasă singură acasă, Floarea i-a mai dăruit un copil! 6. Ştire pozitivă: La concursul de stiluri porno, ţara noastră a fost reprezentată de actriţa Mia Cursus; Ştire negativă: Din păcate, ea nu a câştigat

trofeul deoarece a depăşit timpul regulamentar la imitat capra! 7. Ştire pozitivă: Maricica Pârlitu are un băiat din flori; Ştire negativă: Ta-su refuză să-l recunoască motivând că el a făcut dragoste cu Maricica în boscheţi!

77

8. Ştire pozitivă: Nuntă mare în cartier: s-a măritat Marinela; Ştire negativă: După strângerea darului, Marinela a fugit cu banii! 9. Ştire pozitivă: Întreprinderea Piscicola a organizat concurs pentru ocuparea postului de secretară; Ştire negativă: La concurs s-au prezentat numai fâţe! 10. Ştire pozitivă: Ca să scape de gura mă-sii, Georgică i-a promis nevesti-sii că o să se mute cu chirie; Ştire negativă: Pentru a grăbi lucrurile, nevastă-sa a bătut-o pe mă-sa! 11. Ştire pozitivă: Toţi absolvenţii de liceu au ajuns studenţi; Ştire negativă: Cei care au copiat la examen au ajuns oameni de afaceri!

78

MATRIMONIALE

E greu să fii mamă de fată bătrână, dar mai greu e să ai în casă un flăcău care uită să se însoare. Am aflat asta de la doamna Mela, care îl are pe Dorel trecut de treizeci de ani şi e îngrijorată că nu-i dă niciun semn că ar vrea să o facă soacră mare. Nu de alta, dar colegii lui de liceu s-au căsătorit, au copii… iar el o duce cu vorba, îi spune că încă nu şi-a găsit fata potrivită. Interesată să îl ajute, să-l scoată odată din rândul burlacilor, femeia s-a gândit să-i caute perechea apelând la serviciile doamnei Lena, o prietenă care are agenţie matrimonială. LENA (vine pe aleea parcului, se opreşte în dreptul unei bănci, caută cu privirea împrejur): Înhî, se pare că bâlbâitul ăsta are ceasul doar de decor!… Cred că el este mai punctual la întâlnirile de la cârciumă decât la cele cu femei…Te pomeneşti că am venit degeaba până aici… Ia să o sun eu pe mamă-sa, să aflu dacă măcar a plecat de acasă. (Apelează.) …Bună, Mela. Sunt eu, Lena…Măi, ce se întâmplă cu Dorel? Că încă nu a venit…Înhî, înseamnă că trebuie să ajungă…Stai, stai liniştită, că îi găsesc eu o fată, ţi-l însor eu…Tu pregăteşte-te de nuntă. Pa. (Închide.)

Acum, vreau-nuvreau, trebuie să-i aştept pămpălăul. (Se aşază pe

79

bancă.) Cine ştie pe unde o fi căscând gura! (Scoate un Catalog matrimonial din geantă, începe să-l răsfoiască). DOREL (apare pe alee, se apropie mergând cu mâinile în buzunare, într-o ţinută cam neglijentă): Bubună ziua. LENA (privindu-l chiorâş, flegmatică): Bună ziua. Pe unde ai umblat, mă? DOREL: Aa dat un amic o bere. LENA: Înhî... Şi pe tine te-a interesat mai mult berea decât întâlnirea cu mine! DOREL: N-n-am putut să-l refuz. LENA: De ce? DOREL: P pentru că era moca! LENA: Aha! Păi, cu o asemenea purtare, cum crezi că o să reacţioneze fetele?! DOREL: D-dau şi ele de băut! LENA: Hai, hai, lasă prostiile şi ia loc, că avem treabă serioasă de rezolvat. DOREL (se aşază pe bancă): G-gata, susunt numai ochi şi urechi! LENA: Uite, ăsta este un Catalog de prezentare a doamnelor şi domnişoarelor care vor să se mărite. DOREL: Înhî. LENA: Îl răsfoim... şi tu alegi ce-ţi place. DOREL: Şi-şi dacă nu-mi place niciuna? LENA: Ei cum?! Trebuie să-ţi placă! Doar nu vrei să îmbătrâneşti burlac! Mamă-ta doreşte să te vadă la casa ta, cu nevastă, cu copii... DOREL: Cu-cu copii?! Ci-cine îi creşte? LENA: Cine îi face! DOREL: E-eu nu mă pricep. LENA: Iei o nevastă care să se priceapă! DOREL: A-asta e greu!

80

LENA: Nicio grijă! Îţi recomand eu fete care vor să fie familiste, care pot să te facă fericit. DOREL: Z-zău?! LENA: Una este domnişoara Mariana, blonda asta cu părul lung, ondulat. (Îi arată fotografia). DOREL (se uită la ea, nu prea interesat, cu cusur): Înhî. A-alta mai buzată n-ai găsit?! LENA (surprinsă): Nu-ţi place?! DOREL: E-e bunăciune, d-dar nu e pentru mine. LENA: Adică? DOREL: Aadică e cu fruntea mare, ppare deşteaptă. LENA: Dar tu cum ai vrea să arate? Ca o toantă? DOREL: Cu-cu ce se ocupă? LENA: E profesoară de matematică. DOREL (râzând): A-aoleu... D-dacă o iau p-asta, trebuie să mă pocăiesc! LENA: De ce? DOREL: P pentru că o să-mi ţină

socoteală şi la ultimul bănuţ! LENA: Foarte bine. Abia te laşi de băutură! DOREL: Nu, nu... M-mai bine nu ne cunoaştem. Ccă oricum nu ne potrivim: e-ea e buzată, e-eu sunt bâlbâit, i-iese ca dracu'! LENA: Ooof! Tu vrei una frumoasă şi îngăduitoare, ca să fii tu şeful! DOREL: V-v-vezi că ştii! LENA: Atunci, ţi-o recomand pe Gina, bruneta asta buclată. (Îi arată fotografia). DOREL (iar se uită nu prea interesat): M-mda, e-e drăguţă, d-dar cam are şunci! LENA: Norocul tău! Dormi cu soba lângă tine! DOREL: E-e cam multă! L-lucrează? LENA: Nu, e casnică.

81

DOREL: A-aoleu! D-dacă o iau p-asta, t-trebuie să o ţin pe mâncare! LENA: Oho, stai, stai liniştit. Asta are mâncare să te ţină şi pe tine! DOREL: E-e bogată?! LENA: Ta-su e arendaş. Are pământ, are animale, are vii, livezi... DOREL: Aha! Şi-şi vrea să-şi mărite fata cu-cu un fraier care să-i slugărească! Ne, ne ne e-eu sunt băiat de la oraş, ninici nu mă gândesc să dau cu sapa s-sau să mulg caprele pentru o muiere, a-şi înţeles?! LENA (privindu-l uimită): Treaba ta, faci cum vrei. Conversaţia le este întreruptă de apropierea de bancă a lui Curel, prietenul lui Dorel. CUREL (intrigat): Bravo, Dorele! Eu te caut prin tot oraşul ca să ne facem o bucurie, iar tu cauţi să mă înşeli! DOREL: S-stai, stai, stai, ccă nu e ce crezi! Du-dumneaei e doamna Lena, o-o prietenă de-a mamii. Puputeţi să faceţi cunoştinţă... CUREL (calmat, receptiv, întinde mâna către femeie): Curel. LENA (îi strânge mâna cu subînţeles, zâmbitoare): Încântată. DOREL (răzător): Da, da, degeaba-i faci tu ochi dulci, ă-ăsta nu-i cu femeile! LENA (surprinsă): Vrei să spui că voi doi... DOREL: E-exact. A-ai nas de codoaşă! CUREL: Doamnă, îmi pare rău, dar trebuie să vi-l iau... (Îl apucă de mână, îl trage după el). DOREL (către Lena, din mers): S-să-i spui mamii că m-am măritat! LENA (uitându-se după ei pe alee): Trăsni-v-ar să vă

82

trăsnească... (Apoi amuzată.) Am trăit să o văd şi p-asta! Ia să-i dau vestea doamnei Mela... (O apelează.) ...

Mela, tu eşti?... Gata, am rezolvat problema...Da, pregăteşte-te de nuntă...Dar să ştii că n-o să mai fi soacră mare, ci doar soacră mică! (Pleacă făcându-şi semnul crucii).

83

IUBIRI

La început Maria şi-a iubit bărbatul; Apoi l-a lăsat şi a iubit amantul; Iar acum copilul seamănă cu altul!

84

VECINUL

Când eşti singură, e-un chin Dacă nu ai un vecin; Ai o treabă a rezolva, Ai la cine apela; Şi dacă eşti fată hoaţă, Îl soliciţi doar prin soaţă; Şi ca fată grijulie, Îl înveţi să bată cuie; Iar când sufletul ţi-e greu, Ai meseriaşul tău!

85

DEFINIŢII – 1

Domnişoara Apă ne-ncepută, Zbor de libelulă, Care face fiţe Până dă de... Bulă! maimuţa Specie de om Rămas încă-n pom, Care minte, fură, Scuipă şi înjură!

86

DEFINIŢII – 2

Femeia Feţe într-o faţă, Poate ridicate, Sortită să fie Gunoier de noapte! Politicianul Animal umil, Câine credincios, Linge pe oricine Până dă de os!

87

ÎN BĂTAIA PAMFLETULUI ŞTIRI – 7 1. Ştire pozitivă: Doamna profesoară iubeşte păsările; Ştire negativă: Atât de mult le iubeşte încât a ţinut să-şi arate păsărica pe Internet! 2. Ştire pozitivă: Agenţii de la Poliţia rutieră vor urma cursuri de perfecţionare; Ştire negativă: Ei vor învăţa cum să aleagă între a aplica amenzi şi a lua şpagă! 3. Ştire pozitivă: Primăria va mări numărul de WC-uri publice din oraş; Ştire negativă: Se anunţă vremuri urât mirositoare!

88

4. Ştire pozitivă: Nemaiputând să suporte violenţa lui Vasile, Maricica a fugit la naşul său; Ştire negativă: Ca să o liniştească, naşul s-a culcat cu ea! 5. Ştire pozitivă: În

sfârşit, s-a aprobat Legea căsătoriei între homosexuali; Ştire negativă: De trei luni de zile, Gino este îngrijorat că nu i-a venit ciclul! 6. Ştire pozitivă: După o nuntă ca în poveşti, Roberto a plecat cu Rândunela în luna de miere la mare; Ştire negativă: Când s-au terminat banii, Rândunela a plecat în altă lună de miere cu altul! 7. Ştire pozitivă: Geta l-a iubit foarte mult pe Radian; Ştire negativă: Când s-au despărţit, plângea că trebuie să se ducă la muncă!

89

8. Ştire pozitivă: Astăzi, prin faţa Guvernului a trecut parada homosexualilor; Ştire negativă: În timpul manifestaţiei, o lesbiană a născut! 9. Ştire pozitivă: În ultimul an, vameşii de la Poliţia de frontieră nu au avut nicio abatere; Ştire negativă: Ştiau că erau supravegheaţi de camere de luat vederi! 10. Ştire pozitivă: Marinelei îi pare rău că Jenică face puşcărie pentru că a violat-o; Ştire negativă: Acum trebuie să aştepte ca să se elibereze! 11. Ştire pozitivă: Moş Vasile s-a despărţit de babă pentru că a rămas ştirbă; Ştire negativă: Acum umblă cu una care îl ronţăie!

90

EVALUAREA

După dezafectarea şatrei de la marginea oraşului, toţi ţiganii din corturi au primit locuinţe sociale într-un bloc al primăriei. Nu prea le-a plăcut la început strămutarea, dar, încet – încet, traiul în noile condiţii de locuit le-a mai schimbat atitudinea, le-a mai îmblânzit reticenţa. Ba, de când primăria i-a înştiinţat că pot să-şi cumpere apartamentele, toţi s-au arătat interesaţi să devină proprietari. Iar acum, urmare cererii depuse, soţii Viorica şi Oane Covrig s-au pomenit cu un funcţionar la uşă… FUNCŢIONARUL (apasă butonul soneriei). VIORICA (măturând prin casă): Oane, sună cineva la noi. Du-te şi vezi cine e. OANE (ieşind din bucătărie ştergându-şi mâinile pe cămaşă): Du-te tu, că eu am gura plină de mâncare. VIORICA (cu lehamite): Ooof, fomilă te-am luat, fomilă o să te-ngrop! (Merge şi deschide.) Da? FUNCŢIONARUL: Bună ziua. VIORICA: Bună ziua.

FUNCŢIONARUL: Sunt Golea, de la primărie. Am venit ca să vă evaluăm casa. VIORICA (aprigă): Ce face?! De ce să ne iei casa?! FUNCŢIONARUL: Nu, nu. Trebuie să o evaluez. Pentru cumpărare.

91

OANE (lămurit, se apropie de uşă): Dă-te, fă, la o parte, că-l încurci pe domnu'. (O împinge înapoi.) Iertaţi-o, domn şef, e femeie, nu pricepe de-astea! VIORICA (ofensată, îi dă un ghiont): Ete, ţiganu' deştept... OANE (primitor): Poftiţi, poftiţi, domn şef, poftiţi înăuntru... GOLEA (intră în garsonieră, pune geanta pe masă. Apoi scoate din ea un caiet, un metru şi un pix): Mai întâi trebuie să fac nişte măsurători, pentru a întocmi o schiţă... OANE: Aha, aha... (Către Viorica, în parte.) Du-te, fă, şi adu nişte ţuică, poate ieşim mai ieftin. VIORICA (pleacă repede spre bucătărie). GOLEA (deschide caietul): Deci... aici locuieşte familia Covrig, Oane şi Viorica. OANE: Da, da, Covrig, Oane şi Viorica! VIORICA (revine cu o sticlă cu ţuică şi două pahare, puse pe o tavă): Noi suntem! GOLEA: Atunci... să trecem la treabă... OANE: Auzi, domn şef... înainte de a trece la treabă, hai să bem câte un păhărel de ţuică. GOLEA: Nu, nu, nu beau. OANE: De ce? Că e de-aia bună, de cazan! GOLEA: Nu, nu consum alcool. OANE (întristat): Aoleu, eşti bolnav. VIORICA: Dacă eşti cu lingurica, ţuica e cea mai bună. Noi aşa ne dregem. GOLEA: Hai, lăsaţi, lăsaţi... (Merge lângă peretele comun cu vecinul, dă să-l măsoare). OANE: Ia, ia stai, stai... Ce vrei să-i faci la perete? GOLEA: Să-l măsor, să-l bag în schiţă. OANE: Nu-l bagi nicăieri. GOLEA (surprins): De ce?!

92

OANE: Pentru că nu este al nostru. GOLEA: Dar al cui?! OANE: Al lu' cumnatu-meu. VIORICA: Da, da, e al lu' frate-meu. OANE: Care l-a plătit când şi-a cumpărat apartamentu. VIORICA: Şi dacă l-a plătit el, noi de ce să-l mai plătim?! GOLEA (privindu-i peste ochelari): Pentru că aşa este proiectul. VIORICA: Ei na! Nu se poate! Cum să iei de la doi inşi bani pentru acelaşi perete?! Asta-i

umblare cu mişmaşuri. GOLEA: Doamnă… OANE: Sau vrei să ne bagi în bucluc cu beţivanu? GOLEA: Care beţivan?! OANE: Cumnatu-meu. Ăsta, când se îmbată, face scandal, ia tot ce-i al lui. Şi dacă ne îmbătăm amândoi şi ne certăm, e în stare să ia peretele! GOLEA: Nu are voie. OANE: Ei nu are! Dacă l-a plătit, e al lui, îl ia! VIORICA: Şi dacă îl ia, noi ce ne facem? Rămânem şi cu banii luaţi şi fără perete! OANE: Nu, nu, noi nu-l plătim, păstrăm banii pentru cărămizi. GOLEA (cu calm): Bine, bine, o să notez situaţia ivită şi o să înştiinţez şefii. VIORICA: Aşa, aşa, să le spui şefilor că e furăciune să ia bani de la doi inşi pentru acelaşi perete. GOLEA (scrie în caiet; apoi se uită spre plafon). OANE (intervine din nou): Ce, ce vrei să faci? Iar vrei să măsori? GOLEA: Trebuie. OANE: Nu, nu, tavanu nu mai trebuie. E plătit. GOLEA: De cine? OANE: De soacră-mea.

93

VIORICA: Da. L-a plătit mama când şi-a cumpărat garsoniera. OANE: Şi dacă mă-sa stă deasupra, stăm şi noi dedesubt, avem şi noi un acoperiş deasupra capului. GOLEA (amuzat): Păi ce faceţi?! Reluaţi povestea cu peretele?! OANE: Nu, nu, cu peretele iese cu bucluc. VIORICA: Tavanu este zestre de la mama. Mi l-a dat ca să nu mai facă ţiganu’ gălăgie că m-a luat cu curu’ gol. GOLEA (zâmbind): Sunteţi uimitori… Până acum nu am mai întâlnit un asemenea caz. O să notez şi o să raportez şefilor. (Scrie). VIORICA: Aşa, aşa, să afle că nu se poate să luaţi bani pentru ce mi-a dat mama! OANE: Sau pentru ce ne-a dat naşu?! GOLEA: V-a dat şi naşul?! OANE: Da, podeaua. VIORICA: Că naşu stă sub noi. Şi când şi-a cumpărat el garsoniera, a plătit şi podeaua. GOLEA (exasperat): Nu se poate! VIORICA: Ba se poate! Că la naşu podeaua este lipită de spatele tavanului, vine exact la noi în casă. OANE: Şi dacă naşu nu poate să o folosească, ne-a dat-o nouă. GOLEA: Sunteţi incredibili! Păi dacă peretele, plafonul şi podeaua vi le-au plătit alţii, voi ce vreţi să mai cumpăraţi?! VIORICA: Noi?! (Se uită când la Golea, când la Oane, căutând răspunsul.) … Spaţiu … GOLEA (perplex): Poftim?! OANE (întăreşte): Spaţiu,

domnule, spaţiu! Ce-i aşa greu de înţeles?!

94

NUNTĂ CU DAR

S-au văzut şi s-au plăcut şi curând s-au logodit; Apoi nuntă au făcut cu dar şi cu vin cam mult; Iar când banii s-au gătat, S-au bătut şi-au divorţat!

95

MAIA

Maia, toată viaţa Nu s-a ostenit Nici să-nveţe carte, Nici să fi prăşit; S-a lăsat condusă De multele ispite, De bani din aşternuturi şi de dulci instincte; Iar la bătrâneţe, Cam boşorogită, A mers la analize şi a ieşit tâmpită!

96

DIALOGURI – 1 1.

— Hai să trăieşti, Gogule!

— Noroc, Gicule!

— Mă, din câţi prieteni am eu, cu tine îmi place să beau cel mai mult.

— De ce?

— Pentru că plăteşti! 2.

— Mamă, nu mai înţeleg: la toate fetele se uită bărbaţii, numai la mine nu!

— Ei, draga mamii, vopseşte-te şi tu blondă. Ei totdeauna cred că astea sunt proaste! 3.

— Soro, simt că-mi plesneşte capul, nu mai pot de necaz!

— Dar ce ai păţit?

— Aseară mi-a făcut avansuri un bărbat şi l-am repezit!

97

4.

— Aoleu, mamă, mă doare falca de nu mai pot... Cred că îmi iese măseaua de minte.

— Of, of, of! Nu putea să-ţi iasă înainte de a rămâne însărcinată! 5.

— Vă rog să-mi daţi două ouă ochiuri, nişte castraveciori şi un peşte.

— Doar „peşte” avem. Dar acum e plecat pe centură!

6.

— Ai auzit, soro, politicienii vor să înfiinţeze bordelurile!

— Nişte zgârciţi! Nu-s în stare să întreţină o amantă!

7.

— Domnule doctor, salvaţi-mă, nu pot să mă odihnesc din cauza nevesti-mii.

— Dar ce-ţi face?!

— Păi când doarme, sforăie, şi când se trezeşte, vorbeşte!

98

8.

— De ce, băiatul mamii, nu vrei să te însori?

— Pentru că aşa m-a sfătuit doctorul.

— De ce te-a sfătuit aşa?!

— Ca să nu mă doară capul! 9.

— Tataie, mata ştii cum se manifestă populaţia în timp de recesiune economică?

— Da: săracii strâng cureaua, iar bogaţii râd de ei!

10.

— Măi frate-meu, hâc!... doctorii ăştia sunt nişte incompetenţi. Mi-au zis că soacră-mea o să trăiască 80 de ani!

— Ai dreptate, trebuie daţi afară! Mie mi-au spus că o să depăşească suta! 11.

— Ia zi, bade, capitalismul este o orânduire socială dreaptă, bună?

— Nu-i dreaptă, dom reporter.

— De ce?

— Pentru că la Botoşani am plătit 50 de bani la W.C., iar la Bucureşti îmi cere un leu!

99

ÎN BĂTAIA PAMFLETULUI ŞTIRI – 8 1. Ştire pozitivă: Ministrul Mediului a constatat că plângerile cetăţenilor care locuiesc în apropierea gropilor de gunoi sunt întemeiate; Ştire negativă: Constatarea a fost făcută cu nasul! 2. Ştire pozitivă: Legea votului uninominal aduce parlamentarul mai aproape de cetăţean; Ştire negativă: Şi

cetăţeanul află, tot mai de aproape, cine l-a fraierit! 3. Ştire pozitivă: Toţi politicienii luptă pentru binele poporului; Ştire negativă: Şi poporul luptă pentru îmbogăţirea lor!

100

4. Ştire pozitivă: Pentru a-şi înălţa statutul, ţoapele s-au gândit să studieze, să facă şcoală; Ştire negativă: Şi au ajuns ţoape cu şcoală! 5. Ştire pozitivă: Noul ministru de interne a anunţat că nu va mai trimite poliţiştii la cursuri de perfecţionare; Ştire negativă: Se teme că le va creşte capul şi trebuie să schimbe caschetele! 6. Ştire pozitivă: În penitenciare toţi deţinuţii analfabeţi învaţă să scrie şi să citească; Ştire negativă: Să joace pocher ştiau mai demult! 7. Ştire pozitivă: S-au deschis cursurile de calificare a hoţilor la locul de muncă; Ştire negativă: Prima lecţie a fost furatul din apartamente!

101

8. Ştire pozitivă: La cursurile de calificare a deţinuţilor, profesorii le-au explicat că meseria este brăţară de aur, că ea se fură; Ştire negativă: Şi hoţii au furat numai brăţări de aur! 9. Ştire pozitivă: Domnul Zgârcitu s-a zbătut toată viaţa ca să facă avere; Ştire negativă: Şi l-au îngropat în bani! 10. Ştire pozitivă: Maricica i-a zis lui Gheorghe că vrea să se culce cu el; Ştire negativă: Gheorghe a refuzat-o motivând că nu-i era somn! 11. Ştire pozitivă: Un doctor a vrut să intre în politică; Ştire negativă: Şi nu l-au primit pentru că era... prea cinstit!

102

JALE MARE

E trist când te înşală nevasta, dar mai trist este când te părăseşte amanta. Nu de alta, dar cea de a doua te lasă şi cu inima frântă şi cu un gol mare în pungă. Uite, de exemplu, domnul Bebe, patronul bodegii „Libelula”, cum a văzut că-i merge afacerea bine, cum a început să investească în mofturile unei tinere cu poalele mai săltăreţe. Şi investind azi în cercei şi inele, mâine în îmbrăcăminte, iată-l acum aşteptând-o cu masa pregătită şi

cu lăutarul cântându-i să tragă nădejde că o să vină. GĂMAN (îngrijorat de întârzierea femeii, de concediere, o ţine cu repertoriul pe speranţă, cântă la acordeon o melodie de ardere lăuntrică). BEBE (trist, îngândurat; bea o gură de coniac ca pe un pansament la rană, oftează): Nu mai vine, Gămane, nu mai vine... GĂMAN (încurajator, linguşitor): Vino, puicuţă, la mine, C-amândoi o duceam bine, Vino, puico, că te-aştept cu dorul aprins în piept... BEBE (deznădăjduit): Degeaba... (Se uită la ceas.) o aşteptăm de aproape o oră şi ea... GĂMAN (ridicând din umeri): Ce să zic, patroane... Aşa sunt femeile, niciodată nu ştiu cât e ceasul.

103

BEBE: Cine ştie pe unde umblă... GĂMAN: Poate o fi păţit ceva. BEBE (bănuitor): Sau poate o fi cu altul. GĂMAN: Se poate şi asta. Că amantele nu-s ca nevestele. Astea au ochii sticlitori, unde văd grămada de parale mai mare, acolo se aciuează. BEBE: Dar eu nu i-am dat, mă?!... Tot ce-a vrut i-am dat. GĂMAN: I-ai dat, şefule, i-ai dat. Tocmai de-aia e bine să mai avem răbdare... Mai trag o cântare... şi poate apare. BEBE: Nu mai apare, Gămane, nu mai apare... Zi-i una de pagubă, că asta numai pagubă mi-a făcut. GĂMAN: Cum porunceşti matale, dom Bebe, cum porunceşti matale... BEBE (mai bea o gură de coniac, oftează din nou). GĂMAN: (îl priveşte câteva clipe compătimitor, apoi începe să cânte cu amărăciune în glas): Ţi-am luat cercei, Ţi-am luat inele, şi-ai plecat, fir-ai a dracu', Ai plecat cu ele... BEBE: Aşa, mă, aşa... GĂMAN (continuă): Ţi-am luat şi ţoale, Te-am făcut păpuşă, şi-acum stau, fir-ai a dracu', Cu ochii la uşă... BEBE: Bravo, mă, parcă eşti în sufletul meu... Zi-i, că de toate i-am luat, de toate... GĂMAN (continuă): Ţi-am luat de toate, Mi-ai mâncat şi sfanţii, Iar acum, fir-ai a dracu', Te întinzi cu alţii.

104

BEBE: Dacă o fi cu altul, dă-o pe de-alea cu blesteme. GĂMAN: De care blesteme? BEBE: De-alea pe care să nu le dezlege nimeni. GĂMAN: Gata, patroane. Îi zic de-alea

ţigăneşti, învăţate de la nevastă-mea. BEBE: Aşa, aşa, să o ajungă când i-o fi lumea mai dragă. (Mai bea o gură de coniac, oftează iar). GĂMAN (cântă turnând în cuvinte mânie): De m-ai înşelat, Bine să nu-ţi meargă, Din tot ce ţi-am dat Praful să se-aleagă... BEBE (cu năduf): Aşa, mă, praful să se aleagă!... GĂMAN (continuă): De m-ai înşelat, Să te ia cu friguri, De niciun bărbat să nu te mai bucuri... BEBE: Aşa, aşa, să fugă şi dracu' de ea!... GĂMAN (continuă): De m-ai înşelat, Să te văd în zdrenţe, Cerşind pe la colţuri Pân' la bătrâneţe. BEBE: Aşa, mă, aşa, la cap de pod să o văd!... Şi să nu-i dea nimeni nici măcar o coajă de pâine! (Iar bea o gură de coniac, iar oftează). Până însă să i se întâmple femeii atâtea grozăvii, şirul blestemelor le este întrerupt de apariţia lui Melu, care intră în cârciumă cherchelit binişor, negru de supărare.

105

MELU (bălăbănindu-se plângând văicărit, căutând cu privirea pleoştită un loc unde să şadă): Aoleu, simt că mor... Aoleu, nu mai pot... BEBE: Gămane... vezi ce-i cu el... că e cătrănit rău... GĂMAN (se apropie de Melu): Ce ai, mă creştine, ce ai păţit? MELU: Aoleu, nu mai pot... Aoleu, simt că mor... BEBE: Adu-l încoace. GĂMAN (îl ia de braţ): Hai, hai la dom Bebe... (Îl conduce până la masă.) Şezi! MELU (se aşază pe scaunul rezervat femeii). BEBE: Ce ai, mă omule, cine te-a necăjit? MELU: Nevasta... m-a părăsit nevasta. GĂMAN: A murit? MELU: Mai bine murea! ... A fugit cu altul! BEBE (tânguit): Aoleu, femeile... MELU: Nu mai pot, simt că-mi arde inima... Vreau să beau... (Strigă.) Chelner! (Caută bani prin buzunare). BEBE: Stai, stai liniştit... Ia şi bea de-aici... (Îi toarnă coniac în pahar). MELU (ia paharul, îl goleşte lăcomos, oftează). GĂMAN: Şefule, îi zic una de lăsat de nevastă? BEBE: Zi-i, mă, zi-i, că poate îi mai alini suferinţa. GĂMAN (ia tonul cu acordeonul, cântă): Ce mult te-am iubit, Te-am luat de soaţă, şi te-ai dovedit o muiere hoaţă... MELU: Şi încă ce hoaţă!... S-a măritat cu mine doar ca să aibă paravan pentru a putea umbla cu alţii. BEBE (cu glas tremurat, smiorcăit): Şi la mine cred că la fel.

106

MELU: Şi pe dumneata te traduce nevasta? BEBE: Nu, amanta. MELU: Amanta?! Aoleu! Şi-ţi face şi pagubă! BEBE: Şi încă ce pagubă! (Plâng amândoi în hohote). GĂMAN: Dom Bebe, mai zic? BEBE: Zi-i, mă, zi-i, ca să ne vărsăm focul. GĂMAN (continuă): Am crezut în tine, Te-am culcat pe mână, însă vorba-ţi dulce A fost o minciună... MELU: Mare minciună! BEBE: Şi la mine la fel. MELU: Şi prostul de mine am iertat-o mereu. BEBE: Ai iertat-o?! MELU: Pentru copii! BEBE: Ai şi copii?! MELU: Trei. GĂMAN: Şi-s ai tăi? MELU: Ea ştie. GĂMAN (uimit): Ololooo!... MELU: Dar mi-e milă de ei, că i-am crescut de mititei. GĂMAN (compătimitor): Bietul de tine!... MELU: De-aia vreau să beau, că mă doare sufletul. (Strigă.) Chelner! (Caută iar bani prin buzunare). BEBE: Stai, stai liniştit... Ia şi bea de-aici... (Îi toarnă iar coniac în pahar.) Uite, o aşteptam cu masa împodobită, şi ea... (Umple şi paharul său. Apoi le golesc amândoi pe nerăsuflate, izbucnesc iar în hohote de plâns). GĂMAN (clătinând din cap, emoţionat): Ce jale, ce jale... (Cu glas gâtuit.) Mai cânt, dom Bebe, mai cânt? BEBE (cu năduf): Cântă, Gămane, cântă!

107

Ca să nu mai pună sare pe rană cu cuvintele, Găman continuă să cânte numai la acordeon. În timp ce le acompaniază bocetele cu o melodie de ungere de inimă părăsită, în cârciumă intră Lena, nevasta lui Melu, care, cum dă cu ochii de el, se şi întunecă la faţă. LENA (apropiindu-se de masă furioasă): Aici eşti, beţivane? (Dă să-l înşface de umăr). GĂMAN (împingând-o înapoi): Lasă omul în pace, femeie. LENA (îndârjită): Ia mâna de pe mine, baragladină! GĂMAN: Ce treabă ai cu el? Nu-l vezi că-i necăjit?! LENA: Necăjit?! De ce-i necăjit?! GĂMAN: Pentru că a fugit nevastă-sa cu altul. LENA (amuzată): Ptu, fir-aţi să fiţi de nătăraii! Aşa-i minte el pe fraieri ca să bea pe degeaba! GĂMAN (stupefiat): Eşti nevasta lui?! LENA (cu lehamite): Mai bine n-aş mai fi! (Îşi înhaţă bărbatul de braţ: apoi trăgându-l după ea înspre uşă.) Hai, hai acasă,

neisprăvitule, hai acasă… (Ies). GĂMAN (rămas cu privirea pe urmele lor, năucit): Numai escroci, dom Bebe, numai escroci… BEBE (ştergându-şi lacrimile, dezamăgit): Ai dreptate, Gămane, ai dreptate… (Se ridică de pe scaun.) Hai să mergem… că cine ştie cine ne mai înşală. (O ia înainte cu pas clătinat). GĂMAN (îl urmează cântând cu acordeonul cântecul „Supărat”).

108

SCHIMBARE

El a fost bărbat şi tăvălea cucoane; Apoi într-o toamnă s-a schimbat în doamnă; Iar acum golanii o tăvălesc pe Any!

109

LECŢIE

Profa de biologie cum e dragostea nu ştie; Ştie doar că e o fată sub băiat noaptea culcată; Şi spunând asta la fete, toate aşteaptă să fete!

110

DIALOGURI – 2 1.

— Georgele, mamă, tu când ai de gând să te însori?

— Gata, mamă, îţi promit că mă însor când îţi măreşte Guvernul pensia.

— Tocmai atunci?! 2.

— Bună, colega! Nu ne-am mai văzut de când am terminat liceul! Ce mai faci? Te-ai căsătorit?

— Pentru fostele mele colege de liceu… totdeauna sunt singur!

3.

— Auzi, vecină, fata dumitale ori nu mai este cu olandezul?

— Nu mai este, vecină. Spurcatul s-a făcut homosexual!

111

4.

— De ce, dragă, ai vândut căţelul? Era aşa de frumos, aşa de deştept, învăţase să umble la computer…

— Păi de-aia l-am vândut! Că a pornit camera video şi am ajuns cu amantul pe Internet! 5.

— Iubitule, ce-ţi place ţie cel mai mult la o femeie?

— La o femeie?!... Tăcerea! 6.

— Domnule, îmi pare rău, dar trebuie să vă sancţionez... De ce aţi depăşit limita legală de viteză?

— N-am avut de ales, să trăiţi, trebuia să-l ajung p-ăla care a fugit cu nevastă-mea! 7.

— Auzi, soro, azi am fost la doctor... Nici nu s-a uitat la mine până nu am băgat mâna în buzunar!

— Ei, soro, roata se întoarce... Când erai tânără, nici tu nu te uitai la bărbaţi până nu băgau mâna în buzunar!

8.

— Bade Ioane, nu vinzi carul ăsta cu boi?

— Caru îl vând, că-i al meu, dar boii, nu pot, că-s ai Guvernului! 9.

— Doctore, aseară i-am cântat iubitei o serenadă şi cred că am răcit.

— Da, da, aveţi roşu în gât... O fi fost serenada prea rece!

10.

— Ai auzit, dragă, că nevasta ministrului de finanţe a intrat în grevă de avertisment?!

— De ce?

— Pentru că nebunului i-a venit ideea să pună taxă pe sex! 11.

— Ai auzit, fato, ce a făcut Marghioala?!

— Ce a făcut?

— A vrut unul să o tăvălească şi l-a reclamat la poliţie.

— Ce proastă!

ÎN BĂTAIA PAMFLETULUI ŞTIRI – 9 1. Ştire pozitivă: Jenică se laudă că la el în casă cântă numai „cocoşul”; Ştire negativă: Cântă, dar numai de pe partitura „găinii”! 2. Ştire pozitivă: Mai mulţi oameni de ştiinţă au încercat să înţeleagă comportamentul femeilor; Ştire negativă: Şi au înnebunit! 3. Ştire pozitivă: Ministrul muncii a descoperit că românii au ajuns să muncească în străinătate din cauza

lecturilor; Ştire negativă: Au citit cartea Guvernului „Păcăleala la bani”!

114

4. Ştire pozitivă: Manuela a fost la vrăjitoare ca să-i ghicească viitorul; Ştire negativă: Vrăjitoarea i-a zis că o să întâlnească un „peşte”! 5. Ştire pozitivă: Maricica a mers la doctor ca să afle de ce nu rămânea însărcinată; Ştire negativă: Şi doctorul a însărcinat-o! 6. Ştire pozitivă: Când era domnişoară, Angelica se ruga la Dumnezeu ca să-l aibă pe Mario; Ştire negativă: De când îl are pe Mario, ea se roagă de el ca să meargă la muncă! 7. Ştire pozitivă: Când era ştirbă, moş Vasile i-a promis coanei Saveta că o ia de nevastă; Ştire negativă: Acum nu vrea să se mai însoare, că ea şi-a pus dinţi şi mănâncă mult!

115

8. Ştire pozitivă: Ea era infatuată, zicea că nu ştie să plângă; Ştire negativă: El i-a dat o palmă şi a învăţat-o!

9. Ştire pozitivă: Deputatul Gurilă i-a urat babei Veta să trăiască 100 de ani; Ştire negativă: Baba Veta l-a scuipat şi l-a alungat, pentru că ea avea deja 99! 10. Ştire pozitivă: Ziariştii au aflat de ce Maricica avea ochiul vânăt când a ieşit de la Starea Civilă; Ştire negativă: A pocnit-o Georgel ca să zică DA! 11. Ştire pozitivă: Manuela este fată bună; Ştire negativă: Pentru că se culcă cu unul şi cu altul, lumea îi zice curvă!

116

PROCESUL

Când bărbatul îşi bate femeia, ea poate reacţiona în două feluri: ori tace mâlc, ori fuge la mă-sa. Asta în general. Că mai sunt şi excepţii. De exemplu, ce se întâmplă dacă el trăieşte sub acelaşi acoperiş şi cu soacra? Unde mai fuge nevasta? Aţi ghicit: la tribunal. Haideţi să intrăm şi noi şi să-i aflăm ofurile… JUDECĂTORUL: Urmează Dosarul nr. 13, având ca părţi în proces pe numita Corcodel Sonia… SONIA: Prezent. JUDECĂTORUL: … şi pe numitul Corcodel Nae. NAE (cherchelit): Prezent, hâc!… JUDECĂTORUL: Părţile fiind de faţă, începem judecarea pricinei… (Către femeie.) Da, doamnă, vă

ascult… SONIA (necăjită): Domnule judecător, nu mai pot să mai trăiesc alături de netrebnicul ăsta, a devenit insuportabil. JUDECĂTORUL: Dar ce v-a făcut? SONIA: Dar ce nu mi-a făcut! De când m-a înşelat am numai necazuri. JUDECĂTORUL: V-a înşelat cu altă femeie? SONIA: Nu, m-a înşelat de m-am măritat cu el. NAE (intrigat): Nu-i adevărat, dom judecător, hâc!… ea m-a înşelat pe mine. JUDECĂTORUL: Domnule, te rog, aici vorbeşti numai când

117

Îţi dau eu cuvântul, ai înţeles? (Către femeie.) Da, doamnă, continuaţi… Dar mai concret. SONIA: Mai concret, domnule judecător, se îmbată ca porcul şi face scandal. NAE (iar nemulţumit): Aoleu, ce minte, hâc!… JUDECĂTORUL (dojenitor): Domnule, ţi-am zis să nu mai intervii. Aici vorbeşti doar când îţi spun eu! (Către femeie.) Da, doamnă, continuaţi… SONIA: Şi nu vrea să muncească. NAE (către judecător, ambiţios): Ba vreau, să trăiţi, hâc!… dar nu găsesc serviciu! SONIA (în zeflemea): Aş, şi când găseşti, nici mâncarea pe care o mănânci n-o scoţi! (Către magistrat.) Ba mai umblă şi cu coţcării! JUDECĂTORUL: Ce coţcării? SONIA: Cu munca. Dacă vă spun ce a pus la cale ultima dată, vă cruciţi. JUDECĂTORUL: Ce a pus la cale? SONIA: Auziţi ce i-a trecut prin minte neisprăvitului: A venit într-o seară acasă de la cârciumă, că din altă parte nu prea ştie, şi mi-a zis vesel de parcă îi fătase vaca: „Nevastă, am găsit serviciu! Să-mi faci pachet că de mâine încep munca”. JUDECĂTORUL: Şi n-a început-o? SONIA: Staţi să vedeţi…Impresionată de bucuria lui, nu am îndrăznit să-l mai întreb unde o să lucreze, ce o să lucreze…M-am gândit că poate şi-a dat şi el seama că trebuie să se îndrepte, că trebuie să-şi asume responsabilitatea de bărbat, de tată la copii… Şi l-am încurajat. În fiecare dimineaţă i-am pus mâncare bună la pachet, în fiecare dimineaţă l-am condus până la poartă, că, de îmi pleca omul la serviciu. Iar când să-mi aducă salariul, cum credeţi că a venit?

118

JUDECĂTORUL: Cum? SONIA (indignată): Răvăşit de parcă îl hărtăniseră câinii, smiorcăindu-se că a fost bătut, că i-au furat hoţii banii! JUDECĂTORUL: Şi n-a fost aşa? SONIA: Dar de unde! Secătura nici măcar nu căutase de lucru, încerca să mă prostească! JUDECĂTORUL: Şi unde se ducea? SONIA: Unde să se ducă?! Pe faleză! Acolo ne purta el nouă de grijă, jucând table la umbra ciupercilor, ascultând muzică la megafoane, mâncând mâncarea de la gura copiilor, mânca-r-ar foc să mănânce! JUDECĂTORUL: Mda... Alt motiv de divorţ mai aveţi? SONIA: Da, domnule judecător, mă bate! (Arătându-şi vânătăile.) Uitaţi ce-i la gura mea, uitaţi ce-i la ochii mei... JUDECĂTORUL: Înhî... (Către Nae.) Ce ai de zis, domnule, la cele expuse de soţie? NAE: Numai minciuni, hâc!... JUDECĂTORUL: Te atenţionez că aici eşti la tribunal, că trebuie să spui adevărul şi numai adevărul. NAE: Numai minciuni a spus nevastă-mea, hâc!... Că şi când s-a măritat tot cu fofârlica a umblat!... A văzut că-i cam trecuse vremea, că n-o lua nimeni... şi cum m-a întâlnit pe mine, tinerel şi necopt, hâc!... a profitat şi mi-a sucit minţile. SONIA: (ironică): Săracul!... NAE: Abia după ce am semnat actele am descoperit cu ce bătrânitură m-am însurat: cu un an era mai mare ca mine, dom'le judecător! SONIA: Un an, mare scofală! Dar că eram frumoasă de ce nu spui?! NAE (în zeflemea, aţâţător): Erai pe dracu': o bocârnată pistruiată!

SONIA (ofensată, ameninţătoare): Fir-ai să fii de beţivan... JUDECĂTORUL (liniştitor): Vă rog, vă rog... (Către Nae.) Şi dumneata de ce bei, domnule? NAE: Din cauza ei, hâc!... că altfel nu mă mai recunoaşte. SONIA (iar ameninţătoare): Ei nu, că tu mă aduci în stare să... JUDECĂTORUL: Vă rog, vă rog... (Iar către Nae.) Şi aici tot din cauza asta ai venit cu damful în nas? NAE: Nu, să trăiţi, hâc!... aici din cauza corupţiei. JUDECĂTORUL: Ce corupţie? NAE: Păi de acasă şi până la tribunal... cârciumă colo, cârciumă colo... am tras o haraşpilcă. Phu, dar a dracu' foc! SONIA: Mai mare ruşinea! NAE: Nu ştiu ce-o să mă fac când m-oi întoarce, hâc!... că iar mă împiedic de

ele. JUDECĂTORUL: Ei, că parcă alte drumuri n-or mai fi! NAE: Mai sunt, să trăiţi, hâc!... dar p-acolo mă rătăcesc! SONIA: Vedeţi, domnule judecător, cum se poartă?! Blestemată fie ziua în care l-am cunoscut, că mi-a distrus viaţa. Şi mai strică şi educaţia copiilor. NAE (iar aţâţător): Care copii?! JUDECĂTORUL: Copiii dumitale; aici scrie negru pe alb că ai cinci băieţi. NAE: Nu-s ai mei. SONIA (arsă): Ba ai lui sunt, domnule judecător! NAE: Nu recunosc. SONIA: Ba să recunoşti, nesimţitule! JUDECĂTORUL: Staţi liniştită, doamnă, evidenţele sunt clare: toţi copiii poartă acelaşi nume, toţi sunt recunoscuţi. NAE: Sunt, să trăiţi, hâc!... dar eu n-am făcut niciunul, ea i-a făcut pe toţi!

120

SONIA: Ptu, spurcatule!... Uitaţi aşa îmi mănânc zilele cu el, domnule judecător. Nu ştiu ce să mă mai fac, că m-a îmbolnăvit de inimă. Şi pe deasupra mai face şi scandal, mai sare şi la bătaie. NAE: Ho, ho, ho, cu minciunile! (Către magistrat.) Nu-i adevărat, dom judecător, hâc!... numai o dată, în rest viceversa. JUDECĂTORUL (surprins): Poftim? NAE: Da, da: vi-ce-ver-sa! Că asta şi cu mă-sa sunt două scorpii, care trebuie bătute în gură ca pe coasă. JUDECĂTORUL: Ce ţi-au făcut? NAE (văicărit): M-au bătut, dom'le judecător, m-au bătut! JUDECĂTORUL: Nu se poate! NAE: Ba se poate! Că nu ştiu cum au mirosit că eu când sunt beat nu ţin minte. JUDECĂTORUL: Şi ce legătură are asta cu bătaia?! NAE: Are, să trăiţi, hâc!... că atunci prindeau curaj. Şi poc! după ceafă, buf! pe spinare, adormeam vream-nu-vream! Iar a doua zi, mamă – mamă, mă dureau oasele de abia mă dădeam jos din pat. Am încercat eu să aflu ce se întâmpla, să dezleg misterul, hâc!... dar de fiecare dată soacră-mea sărea repede cu gura: „Te-ai îmbătat ca porcul, ai căzut prin şanţuri, te-a tras curentul şi acum te prefaci că nu ştii de unde-ţi vine beteşugul?!" Şi înghiţeam găluşca! JUDECĂTORUL: Şi cum le-ai descoperit? NAE: Cu flagrantul, aşa cum m-a învăţat văru-meu, că şi el a umblat cu capul spart! JUDECĂTORUL: Adică? NAE: Adică m-am

întors într-o seară din oraş prefăcându-mă cherchelit, cu sămânţă de scandal. Şi zi-i câteva vorbe „dulci” soacră-mi, coboară şi câţiva sfinţi din calendar

121

pentru nevastă-mea, hâc!... aşteptam să sară la mine, să le prind în fapt. JUDECĂTORUL: Şi au sărit? NAE: Aş, hoaţele au ieşit afară, m-au lăsat să mă învârt prin casă ca să mă ia ameţeala, să obosesc şi să mă culc. „Nae, schimbă tactica, hâc!... altfel latri degeaba!”, le-am priceput eu vicleşugul. Şi m-am lungit în pat. De-acum dumnealor îşi frecau palmele fericite, eram servit gata. Ba, ca să le aţâţ, la scurt timp am început să şi sforăi. JUDECĂTORUL: Şi te-au atacat? NAE: Phu, atât le-a fost, hâc!... au năvălit înăuntru de parcă sunasem adunarea, s-au năpustit asupra mea ca nişte sălbatice! Şi poc! cu făcăleţul, trosc! cu bătătorul de covoare... creşteau cucuiele ca nucile, nu ştiam cum să mai ies de la înghesuială! Noroc că a hămăit câinele şi le-a distras atenţia, altfel nici vorbă să mă ridic în picioare! JUDECĂTORUL: Şi? NAE: Şi când m-au văzut că eram treaz, au încremenit! Până să se dezmeticească, am încuiat repede uşa ca să nu aibă scăpare, le-am dezarmat, hâc!... şi am preluat comanda. Prima care a intrat în focuri a fost soacră-mea, că îi trecuse frica şi ţinea clonţul sus, credea că mă sperii. Dar eu nu m-am speriat, să trăiţi, hâc!... am pocnit-o cu făcăleţul pe cărarea capului de-a luat-o bâţâiala şi a căzut, fleoşc, jos. Apoi a venit rândul nevesti-mii. Asta, mai tânără şi mai vânjoasă, a încercat să ţină piept. Şi uitaţi cu ce s-a ales. Plus făcăleţul, plus lângă mă-sa! Ce mai, în câteva minute am umplut podeaua cu ele! Dar am şi intrat la griji, să trăiţi, hâc!... că nu voiau să se mai scoale. Am tras eu de una, am

122

tras de alta, degeaba, nu dădeau niciun semn de viaţă. Le-am udat şi cu apă, tot degeaba, tot nemişcate zăceau”. Aoleu, Nae, te-ai nenorocit cu mâna ta, dacă au murit, un pogon de pământ îţi trebuie ca să le îngropi!” JUDECĂTORUL: Ce aveţi de zis, doamnă? SONIA (ruşinată, cu regret): Mama m-a învăţat, domnule judecător!

JUDECĂTORUL: Mda... În condiţiile astea cred că divorţul nu este soluţia cea mai indicată. Gândiţi-vă că aveţi cinci copii! Spre binele lor, vă sugerez să vă schimbaţi atitudinea, să deveniţi mai responsabili. Haideţi, împăcaţi-vă şi terminaţi cu scandalurile. NAE (se supune apropiindu-se de nevastă, întinzându-i mâna în semn de pace). SONIA (acceptă împăcarea privindu-l chiorâş, nu prea încântată). NAE (zâmbăreţ): Gata, dom judecător, ne-am împăcat, hâc!... dar acum n-o pup că e buzată! SONIA (ridică palma gata să-l plesnească). JUDECĂTORUL (potolitor): Hei, hei, hei... SONIA (pleacă îmbufnată). JUDECĂTORUL (către Nae, dojenitor): Măi omule, nu te mai purta aşa. Fii şi dumneata mai respectuos. Iar dacă te supără şi nu te poţi abţine, n-o mai lovi peste gură, că laşi semne. Atinge-o şi dumneata în altă parte, la posterior, de exemplu. NAE: Dom'le judecător, dumneavoastră aveţi dreptate, numai că asta a mea nu e rea de posterior, să trăiţi, hâc!... asta-i rea de gură, fir-ar a dracului!

123

CĂŢELUL

Doamna şi-a luat căţel, Unul mic şi frumuşel, Unul care s-o iubească şi de hoţi să o păzească; Însă şmecherul, nebunul S-a dat bine cu stăpânul, şi când o vede cu altul, Dă de veste cu lătratul!

124

PLIMBĂREŢUL

Când urca în deal, trecea pe la Sanda; Când mergea pe vale, o vizita pe Manda; Când îi era foame, iubea o ochioasă; Când l-au ciomăgit, se întorcea acasă!

125

DIALOGURI – 3 1.

— Iubitule, tu mai ţii la mine?

— Mai ţin dacă nu ceri bani! 2.

— Mămico, dă-mi cinci lei.

— Cât? Patru lei?! Ce să faci cu trei lei?! Nu-ţi ajung doi lei? Ia de la mama un leu! 3.

— Mămico, poţi să-mi spui ce înseamnă „taboo”? – „Taboo”?!... Ceva despre care nu se vorbeşte.

— Aha, de-aia a amuţit doamna profesoară când i-au căzut din geantă prezervativele!

4.

— De ce eşti aşa de vesel, dragule? Ori mi-ai luat vreun cadou?

— Nu, ţi-am găsit serviciu!

5.

— Phiii, ce băieţel frumos ai! Seamănă cu italianul!

— Da, cere toată ziua macaroane! 6.

— Bunicule, bunica a luat pensia şi nu vrea să-mi dea nimic!

— Nici eu! 7.

— Tăticule, ce este un act sexual?

— Un act sexual?!... Dacă o să te însori, e ceva gratis; dacă n-o să te însori, e ceva cu bani! 8.

— Ai auzit, vecine, blonda de la etajul trei a fost dată dispărută. O caută poliţia peste tot!

— Aiurea! De o săptămână este plecată la munte cu sectoristul! 9.

— Mă, ce rău îmi pare că a murit vecinul Costică...

— Da, mă, şi mie la fel. A murit şi n-a aflat că trăiam cu nevastă-sa!

10.

— L-ai auzit, mamă, pe trântorul de bărbatu-meu ce vrea să facă?!

— Ce vrea să facă?

— Vrea să intre în politică!

— Da poate să intre oriunde, numai să plece de-acasă! 11.

— Vecină, cred că bărbatu-meu se destrăbălează cu o poliţistă.

— Ai indicii?

— Păi îmi vine acasă târziu şi cu urme de cătuşe! 12.

— Bunicule, să-mi dai de-o îngheţată, că vine tanti poştăriţa cu pensia.

— Pleacă, mă, de-aici, că tanti poştăriţa nu vine cu pensia, vine la mine!

128

ÎN BĂTAIA PAMFLETULUI ŞTIRI – 10 1. Ştire pozitivă: De când s-a măritat cu Iţic, Marieta îi serveşte mâncărurile numai cu mămăligă; Ştire negativă: A citit undeva că mămăliga prosteşte! 2. Ştire pozitivă: Primul ministru a început să facă investiţii; Ştire negativă: Îşi face puşcărie! 3. Ştire pozitivă: Când au apucat-o durerile facerii, Maricica a strigat la Georgel că i s-a rupt apa; Ştire negativă: Foarte grijuliu, Georgel a chemat instalatorul!

129

4. Ştire pozitivă: Georgel a aflat că nevastă-sa are un amant bogat; Ştire negativă: Şi a pedepsit-o ca să-i care averea acasă! 5. Ştire pozitivă: Când era în campanie electorală, pe domnul Trăncănici îl durea sufletul de oamenii necăjiţi; Ştire negativă: De când a ajuns în Parlament… îl doare în cot! 6. Ştire pozitivă: De când s-a căsătorit, Jenel a devenit cel mai bun la joc; Ştire negativă: Joacă după cum îi cântă nevasta! 7. Ştire pozitivă: Moş Vasile pomenea în somn numele unei femei tinere; Ştire negativă: Şi baba l-a plesnit peste gură!

130

8. Ştire pozitivă: Domnişoara Cucu s-a măritat virgină la 50 de ani; Ştire negativă: După prima noapte de dragoste, pe bărbatul său l-a luat salvarea! 9. Ştire pozitivă: Când era singură, Marinela era o foarte bună consumatoare de ceai; Ştire negativă: De când s-a măritat cu un rus, ea a devenit o foarte bună consumatoare de votcă!

131

VRĂJITOAREA

Ca un blestem, de când e lumea şi pământul, omul este într-o permanentă căutare. Caută să fie fericit. Caută să fie stăpân peste alţii. Caută doctorul când este bolnav. Caută popa când păcătuieşte. Iar când este la ananghie şi nu mai ştie încotro să o apuce, aleargă şi la vrăjitoare. Şi cum Dumnezeu a împărţit leacul numai la ţigănci, încearcă să mai recupereze din pagubă ca domnul Lache Chelu, apelând la justiţie. JUDECĂTORUL: Urmează Dosarul nr.

150, având ca părţi în proces pe numitul Chelu Lache... LACHE: Prezent. JUDECĂTORUL: ... şi pe numita Urzică Manda. MANDA: Prezent JUDECĂTORUL: Părţile fiind de faţă, începem judecarea pricinei. (Către Lache.) Ce pretinzi de la dumneaei? LACHE: Să-mi dea banii înapoi, domnule judecător, că m-a înşelat, e o escroacă. MANDA (ofensată): Cine te-a înşelat, mă hodorogule?! (Către judecător.) Nu vă uitaţi în gura lui, dom judecător, că minte. JUDECĂTORUL: Femeie, taci! Aici vorbeşti doar când îţi dau eu cuvântul. (Către Lache.) Spune, cum s-au întâmplat lucrurile?

132

LACHE: Totul a pornit de la anunţul pe care l-a dat la ziar, domnule judecător. Acolo zicea că face, că drege... şi m-a prostit. MANDA: Nu-i adevărat, dom judecător, i-am făcut servicii complete. JUDECĂTORUL: Adică? MANDA: Adică ce mi-a cerut. JUDECĂTORUL: Şi ce ţi-a cerut? MANDA: Să-i ghicesc trecutu şi viitoru. JUDECĂTORUL: Şi i-ai ghicit? MANDA: Cum să nu! (Către Lache, zborşită.) Zi-i, mă, domnului judecător ce ţi-am ghicit. (Apoi enumerând pe degete turuit.) Ţi-am ghicit că a murit mă-ta? Ţi-am ghicit! Ţi-am ghicit c-ai fost tablagiu? Ţi-am ghicit! Ţi-am ghicit c-ai ţinut două neveste? Ţi-am ghicit! Ţi-am ghicit că te-au înşelat amândouă?... LACHE: Domnule judecător, depăşeşte măsura... JUDECĂTORUL: Femeie, taci! MANDA: Eu tac, dom judecător, da să spună adevăru. Că eu i-am ghicit. LACHE (neîncrezător): Mi-ai ghicit! Alea s-au nimerit. MANDA: Cum s-au nimerit, mă copoiule!? (Către judecător.) Vedeţi, dom judecător, ce neam prost e! Să nu-l las eu să crape fierea-n el cu argintu viu. JUDECĂTORUL: Ce-i cu argintul viu?! MANDA: I-au dat argintu viu ăia pe care i-a amendat când era poliţai. Când a venit la mine era cocârjat şi galben ca rahatu. O noapte întreagă mi-a trebuit să-i fac descântece, ca să-l curăţ. LACHE: Nu minţi! Trei zile şi trei nopţi m-ai ţinut închis în casă! MANDA: Ca să nu te vază nimeni.

133

JUDECĂTORUL: De ce să nu-l vadă nimeni? MANDA:

Pentru că aşa – i descântecu. JUDECĂTORUL (către Lache): Şi te-a curăţat? LACHE: M-a curăţat de bani! Ba m-a mai băgat şi-n spital. Două săptămâni am stat internat, m-au spart cu injecţiile! JUDECĂTORUL: De la argintul viu? MANDA: Nu, dom judecător, de la ploaie. JUDECĂTORUL: Cum de la ploaie?! MANDA: De la ploaie, că e nătărău. De unde să aibă el minte dacă toată viaţa a stat în mijlocu drumului, l-au înjurat şoferii! LACHE: Domnule judecător, mă jigneşte… JUDECĂTORUL: Femeie, poartă-te civilizat. MANDA: Eu mă port, dom judecător, că sunt o doamnă. Dar dumnealui mă calcă pe nervi. Şi cu de-alde dumnealui, mă port ca dumnealui. JUDECĂTORUL: Adică? MANDA: Adică îi dau peste bot când minte. JUDECĂTORUL: Şi cum s-a îmbolnăvit? MANDA: Nu v-am zis: de la ploaie. Când a plecat de la mine, afară ploua cu găleata. Eu i-am spus să aştepte până se opreşte, dar n-a vrut să înţeleagă. JUDECĂTORUL: Şi n-ai putut să-i dai o umbrelă? MANDA: De ce să-i dau umbrelă?! Ce, eu sunt casă de binefaceri?! Dacă n-o mai aducea înapoi?! LACHE: Vedeţi, domnule judecător, ce inimă are! MANDA (răstit): Ce inimă am, mă, ce inimă am? Eu ţi-am purtat de grijă, dar dacă tu eşti căpos, ce să-ţi fac?! Dacă voiam să te jecmănesc, te jecmăneam când ai venit la mine tremurând de-ţi clănţăneau dinţii în gură. Îţi ziceam că ai friguri şi azi îţi mâncam coliva! (Către

judecător, milostivă.) Da eu nu mă bucur de necazu omului, dom judecător, i-am spus că nu e de descântec, că e răceală şi că trebuie să se ducă la doctor. JUDECĂTORUL: Bine, bine… (Către Lache.) Mai ai de reclamat vreun prejudiciu? LACHE: Cum să nu! Că ce îndrugă dumneaei se întâmplă abia când se îngroaşă gluma, ca să nu dea de belea. În rest, la toate are leac! Contra cost, bineînţeles. JUDECĂTORUL: Ce ţi-a mai făcut? LACHE: Mi-a zis că apar în cărţi cu cununiile legate. JUDECĂTORUL: Şi? LACHE: Şi ca să mi le dezlege, i-am dat şi bani şi m-a pus să aduc şi o găină. JUDECĂTORUL (către Manda): O găină?! MANDA: Aşa se procedează. Ca

să trec blestemele de pe capului pe capu' găinii. LACHE: Şi cu găina ceai făcut? MANDA: Am sacrificat-o. LACHE: Mai bine zi că ai mâncat-o! MANDA: Păi cum vrei să ajungă blestemele la closet?! LACHE: Vedeţi, domnule judecător, ce neruşinată este! Aşa le spune la toţi, mănâncă câte o găină de la fiecare! JUDECĂTORUL: Şi e cu vreun rezultat? LACHE: Da' de unde! MANDA: Ba e, dom judecător, da să aibă răbdare. Că la dumnealui nu e treaba numai cu cununiile, mai are şi alt necaz. Cel mai mare. JUDECĂTORUL: Anume? MANDA: Anume, i s-a rablagit calapodu. JUDECĂTORUL: Ce i s-a rablagit??! MANDA: Calapodu. Nu mai e vesel.

135

JUDECĂTORUL (lămurit): Aa... MANDA: Şi dacă nu mai e vesel, degeaba i-am dezlegat cununiile. Că ştiţi cum e cu femeia: ori i-o dai, ori n-o ai. Aşa că, să aştepte ca să-i mai fac câteva descântece, ca să-l dreg. LACHE: Adică să-ţi mai dau bani!? MANDA: Păi altfel n-are leac. LACHE: Ne, ne ne... JUDECĂTORUL (edificat): Mda... (Către Lache.) Şi cam cât te-au costat serviciile dumneaei? LACHE: Păi... (Socoteşte în gând.) cinci milioane şi o găină. MANDA: Şi dacă mai dă un milion, îl vindec. JUDECĂTORUL: Bine, bine... (Solemn.) În urma audierii părţilor, instanţa hotărăşte: Se admite plângerea lui Chelu Lache şi obligă pe numita Urzică Manda să-i restituie suma de cinci milioane de... MANDA (revoltată): Ce face?! Asta e şarlatanie pe faţă, e bătaie de joc la munculiţa mea! JUDECĂTORUL: Munculiţa dumitale este ocultă. MANDA: Care incultă?! Că am învăţat de la mama, de la bunica... JUDECĂTORUL: E înşelătorie. MANDA: Care înşelătorie?! Amanta cu care umbli e înşelătorie! JUDECĂTORUL: Femeie, lasă-mă să pronunţ... MANDA: Ce să mai pronunţi! O să te reclam mai departe, o să te spun la nevastă-ta. JUDECĂTORUL: Femeie, întreci măsura... MANDA: Te aranjez eu! O să te fac de-o să te uiţi la daravelă cum se uită prăpăditu ăsta. JUDECĂTORUL (aspru): Femeie, încetează! MANDA: O să ajungi de n-o să te mai apropii nici de cucoană, nici de amantă.

JUDECĂTORUL: Femeie, te dau afară! MANDA: O să-ţi mai vezi săltând bărbăţia când o să vii plângând la mine la poartă. JUDECĂTORUL: Femeie, ieşi! MANDA: Zece milioane îţi iau ca să te dezleg! JUDECĂTORUL: Ieşi, ieşi! MANDA (ieşind): Îţi arăt eu înşelătorie!... Sforarule! coruptule!...

ÎNSURĂTORI

S-a-nsurat din dragoste cu o mare pacoste, Cu una care muncea Numai dacă se trezea; Apoi a luat pe alta, Iubitoare ca amanta, Care grija i-o purta Doar dacă o răsplătea; Acum umblă pe centură După altă aventură. Şi de Dumnezeu l-ajută, O să ia o... paraşută!

OM DE TREABĂ

Într-o zi de iarnă hâdă L-a chemat la ea o damă, la să-i crape nişte lemne Pentru că era vădană; Săritor şi în putere, Fără să-i pese de zloată, Omul a scuipat în palme şi-a spart lemne ziua toată; Seara, când să ia răsplata, Doamna i-a propus un troc; Să rămână peste noapte şi să-i bage lemne-n foc!

GENETICĂ

Ea... a ieşit iute de minte pentru că ta-su a înşelat-o repede pe mă-sa;

Ea... a ieşit iute de mână pentru că mă-sa fura portofele;

Ea... a ieşit focoasă pentru că şi mă-sa făcea din posterior cu ochiul!

PĂIDUŞCA

Teatru pentru copii Dramatizarea romanului PĂIDUŞCA

PERSONAJELE:

PĂIDUŞCA
GRIGORE
IOANA CONSTANTIN STANA GHEORGHE
LICĂ
NICU
MARIA

IOSIF

ALIN
COSMIN
UN FLĂCĂU
O FATĂ
ALTĂ FATĂ
ÎNVĂŢĂTORUL

6 30 26 55 53 35 18 18 18 56 6 5 19 18 17 35
ani ani ani ani ani ani ani ani ani ani ani ani ani ani ani ani ani

Ş părinţii lui Ş bunicii lui
— Unchiul lui vărul lui
Ş nepoţii Iosif lui
SUGESTIE: unii actori pot interpreta mai multe personaje.

PĂIDUŞCA
Cortina se ridică. Decorul reprezintă o uliţă de la ţară. Pe partea dinspre fundal a scenei se află un gard, dincolo de care se văd mai multe coroane de pomi fructiferi (totul este pictat pe o pânză fixată ca o cortină, care poate fi trasă dinspre mijloc înspre margini şi invers). În partea stângă, aşezat pe un scăunel la umbra unui cais, cu pălăria dată pe ceafă, moş Iosif citeşte ziarul. Dornici să stea în preajma lui, să asculte poveşti, nepoţii Alin şi Cosmin apar din curte jucându-se cu o minge, hârjonindu-se.
ALIN: Iar citeşti ziarul, moşule?

IOSIF: Moş îi tac-tu!
COSMIN: O să te doară capul!

IOSIF: Ba, când o să aflaţi ce scrie aici, o să vă doară pe voi capul!
COSMIN: Ce scrie?

IOSIF: Scrie că s-a răsturnat o maşină cu bomboane în faţa primăriei. Toţi copiii sunt acolo, îşi umplu buzunarele. COSMIN (neîncrezător): Ce mincinos!
ALIN: Da, e şmecher, vrea să scape de noi.
IOSIF (încântat de isteţimea lor): Ha, ha, ha! Fir-aţi voi să fiţi de năzdrăvani. Aţi crescut mari, nu vă mai înşală omul.
ALIN: Mai bine lasă-te de coţcării şi mai povesteşte-ne întâmplări cu Păiduşca…
IOSIF: De ce? Ca să învăţaţi năzbâtii? Ah, dacă îl prindeam atunci când mi-a culcat florile la pământ, îl cuminţeam eu, nu mai era el astăzi de poveste.
COSMIN (curios): Dar de ce ţi le-a culcat?
ALIN: Hai, spune-ne… (Se aşază amândoi turceşte în faţa moşului).
IOSIF: S-a jucat. S-a jucat de-a războiul cu alţi struşlubatici. Şi nu şi-a găsit alt loc unde să se ascundă, unde să facă târâşuri decât în florile mele!
COSMIN: Şi nu l-ai văzut?
IOSIF: L-am văzut, dar era prea târziu. Când am ieşit din curte, prăpădul era deja făcut. Mare noroc a avut că nu am pus mâna pe el…
ALIN: Dar cum s-a salvat?
IOSIF: Cu fuga. Cum a simţit primejdia, a rupt-o la fugă şi s-a băgat sub podeţ. Iar de sub podeţ… n-am putut să-l mai scot.
COSMIN: N-ai putut?! De ce?
IOSIF: Pentru că au sărit toţi zurbagiii ca să-l apere.
COSMIN: Şi te-ai speriat de ei?!
IOSIF: Nu m-am speriat, dar au început nebunii să arunce cu bolovani, să mă lovească, să mă ameninţe că îmi

sparg geamurile…

ALIN: Şi ce-ai făcut?

IOSIF: Ce să fac?! M-am retras în curte, m-am pus la adăpost.

COSMIN: Hă, hă, hă, te-au bătut copiii!

ALIN: Bine că ştim acum! Cum ne superi, cum o păţeşti!

IOSIF (surprins, privindu-i lung): Măăi năpârstocilor… Să îndrăzniţi numai, şi am eu ac de cojocul vostru! Credeţi că Păiduşca a scăpat? Nici cu gândul nu gândeşte când… (Se uită pe uliţă.) Ia, ia, atenţie… Uitaţi, uitaţi că se întoarce zvăpăiatul acasă. Ia să-l urmărim… Pânza pe care este pictat gardul se trage dinspre mijloc înspre margini atât cât să se vadă în curte masa din faţa bucătăriei, masă la care stau de o parte şi de alta bunicul Constantin şi unchiul Gheorghe. În timp ce ei pun ţara la cale udând din când în când vorbele cu zăibărel, din dreapta, de pe uliţă, apare Păiduşca. Este plin de praf, cu părul vâlvoi şi cu ţinuta în dezordine.

PĂIDUŞCA (se apropie de masă). CONSTANTIN (uimit, dojenitor): Ce-i cu tine în halul ăsta, mă?!

PĂIDUŞCA: M-am jucat. (Întinde mâna ca să-i ia paharul). CONSTANTIN (împingându-l înapoi): Ne, ne ne asta nu-i pentru copii.

PĂIDUŞCA: Dar mi-e sete!

CONSTANTIN: Du-te şi bea apă.

PĂIDUŞCA (nemulţumit): Eee… (Insistent.) Măcar o gură!

CONSTANTIN: Deloc. Ce, vrei să mă bată bunică-ta?

PĂIDUŞCA: Dă-o-ncolo de babă, că nu ne vede. GHEORGHE (bufneşte în râs): Aoleu, dacă te-ar auzi ce-ai zis…

PĂIDUŞCA: Unchiule, dă-mi matale. GHEORGHE: Nu pot, mă, ce, vrei s-o păţesc eu?! Dar hai, aşa, pentru că îmi eşti neam, te las ca să pui degetul.

PĂIDUŞCA (respingător): Uuf, ce neam zgârcit! (Apoi către bunic, linguşitor.) Hai, bre, dă-mi matale…

CONSTANTIN: Nu ţi-am zis, mă, că asta nu-i pentru

copii… Băutura e pentru bărbaţi.

PĂIDUŞCA (îmbăţoşat): Dar eu nu sunt bărbat?!

CONSTANTIN: (privindu-l lung, persiflator): Tu bărbat?!… Du-te, mă, de-aici; tu nu eşti în stare nici măcar să numeri până la zece!

PĂIDUŞCA: Ba sunt! Dacă număr, îmi dai?

CONSTANTIN: Dacă numeri… poate, aşa, o gură mai mică.

PĂIDUŞCA: Gata, s-a făcut! (Începe să numere pe degete.) Unu, doi, trei, patru, cinci… cinci… cinci… (Uită să continue cu degetele de la mâna cealaltă).

CONSTANTIN: Ei poftim, vezi că nu ştii?!

PĂIDUŞCA: Ba ştiu, dar m-am încurcat! Aşteaptă, aşteaptă, că număr din nou… (Reia număratul tot pe degete.) Unu, doi, trei, patru, cinci… cinci… cinci… (Iar se poticneşte). CONSTANTIN (prefăcut supărat): Pfu, m-ai făcut de râs! Ieşi! Ieşi!…

PĂIDUŞCA (cu ciudă): Ba ştiu, bre, dar nu ştiu cum să continui! (Justificativ.) Ş-apoi socoteala asta e grea. Una mai uşoară nu ai? CONSTANTIN (scărpinându-se sub pălărie, mai indulgent): Una mai uşoară?… GHEORGHE: Ia zi, mă, câte ţâţe are capra?

PĂIDUŞCA (gânditor): Capra?… (Sigur.) Două! CONSTANTIN (respingător): Ne, ne ne răspunsul ăsta îl ştie şi pisica!

PĂIDUŞCA (revoltat): Uuf! Şi ce nu-ţi convine, bre?!

CONSTANTIN: Nu-mi convine că vrei să bei pe degeaba.

PĂIDUŞCA (ambiţionat): Atunci, dă-mi alta!

CONSTANTIN: Alta?!… Dacă-mi spui câte ţâţe are vaca, facem târgul.

PĂIDUŞCA (rămas cu gura căscată, forţând imaginaţia): Câte ţâţe are vaca?…

CONSTANTIN (dezamăgit): Ooof…

PĂIDUŞCA: Stai, stai că mă duc şi le număr! (Pleacă pas întins spre stânga, merge prin spatele gardului în ogradă). GHEORGHE (amuzat): Ambiţios nepotul!

PĂIDUŞCA (în ogradă): Hăis, puturoaso!

CONSTANTIN (zâmbind): I-auzi, învaţă să socotească… (Ridică amândoi paharele, ciocnesc.) Noroc! GHEORGHE: Noroc. (Beau).

PĂIDUŞCA (revine grăbit prin stânga, se opreşte lângă masă; către bunic): Gata, ştiu răspunsul! CONSTANTIN (neîncrezător): Zău?! Şi care este?

PĂIDUŞCA (dintr-o răsuflare): Două pe o parte şi două pe o parte! CONSTANTIN (privindu-l lung, analizând): Două pe o parte şi două pe o parte?… Nu se poate!

PĂIDUŞCA (ars): Ba se poate!

CONSTANTIN: Nu se poate, mă. Că azi-dimineaţă când am muls-o avea două ţâţe în faţă şi două în spate.

PĂIDUŞCA: Ba nu! Două pe o parte şi două pe o parte!

CONSTANTIN: Nu, nu, două în faţă şi două în spate.

PĂIDUŞCA (furios): Cum, măi moşule, mă prosteşti în faţă?! Le-am văzut cu ochii mei!

CONSTANTIN: N-ai văzut bine!

PĂIDUŞCA: Ba am văzut foarte bine! Dacă nu mă crezi, hai cu mine şi ţi le arăt. (Îl trage de mână). CONSTANTIN (eschivându-se): Nu, nu, acum nu se poate. E seară şi trebuie să dea cloşca ţâţă la pui, o deranjăm.

PĂIDUŞCA (surprins, încurcat): „Să dea cloşca ţâţă la pui?” Dar ce… cloşca are ţâţe? GHEORGHE: Bineînţeles că are, altfel cum i-ar creşte?

PĂIDUŞCA (curios): Şi unde le ţine?

CONSTANTIN: Sub aripi, unde să le ţină?! (Cu reproş.) Dar

cum tu umbli cu capul în nori… cum să le vezi?!

PĂIDUŞCA: Uuf, măi moşule, mă înnebuneşti… (Hotărât să se convingă, ameninţător.) Dacă te prind că umbli cu fofârlica, o păţeşti cu mine, îţi cer bani pentru limonadă. (Pleacă iar pas-întins spre stânga, merge din nou prin spatele gardului în ogradă). GHEORGHE: Hai să mai bem câte un păhărel, că nepotul nu mai vrea vin, trage nădejde la limonadă. (Ciocnesc.) Noroc! CONSTANTIN

(amuzat): Lasă-l să tragă… Poate aşa o să se mai deştepte. Noroc! (Beau).

PĂIDUŞCA (din ogradă, strigă speriat de reacţia agresivă, gălăgioasă a găinii): Aoleu, bunicule, sări că mă mănâncă cloşca! CONSTANTIN, GHEORGHE (rânjesc, îşi fac semne să-i dea de înţeles că nu îl aud).

PĂIDUŞCA (disperat): Ajutor!… ajutor!… STANA (iese din bucătărie dând perdeaua din uşă într-o parte. Apoi, indignată de nepăsarea bărbaţilor, îşi pune mâinile în şolduri şi se burzuluieşte la ei.) Voi nu auziţi, mă, ce se întâmplă cu băiatul?! CONSTANTIN (toarnă iar vin în pahare, calm): Dă-l în moaş s-a pe gheaţă, aşa-i trebuie dacă e nătărău. STANA (cu lehamite): Ooof…

PĂIDUŞCA: Ajutor!… STANA (aleargă în ogradă, alungă pasărea): Huşti! huşti! (Apoi îl înşfacă pe Păiduşca de braţ şi revine în faţa bucătăriei, trăgându-l după ea, certându-l.) Vezi ce păţeşti dacă nu eşti cuminte?

PĂIDUŞCA (arătând cu mâna către bărbaţi, acuzator): Bunico, moşii ăştia sunt nişte mincinoşi. Cloşca nu are ţâţe! STANA: Cloşca nu are ţâţe, iar ei nu au minte. (Ducându-l

valvârtej în casă.) Hai, hai să te bag în cazanul cu apă, mizerabil ce eşti! CONSTANTIN, GHEORGHE (ciocnesc din nou, beau abţinându-se să nu râdă). Pânza pe care este pictat gardul se trage dinspre margini înspre mijloc, până când părţile se unesc. Nu prea încântaţi de cele pătimite de Păiduşca, Alin şi Cosmin se întorc cu faţa spre moş Iosif îngânduraţi, comentând. COSMIN (compătimitor): Săracu’ Păiduşca.

ALIN: Numai din cauza moşului ăla zgârcit a păţit-o.

COSMIN: Dacă îi dădea gura aia de vin, nu îl mai ciupea cloşca.

IOSIF: Nu, nu, dacă era deştept nu îl mai ciupea cloşca.

ALIN (iritat): Mata ce te bagi, bre?!

IOSIF: Uite-aşa!... Ca să ştiţi ce vă aşteaptă dacă sunteţi gură-cască.

COSMIN: Vezi, Aline, moşul tot la moş ţine!

ALIN: Nişte cărpănoşi!

IOSIF (prefăcut ofensat): Ce-ai zis, mă? (Se face că vrea să-l înhaţe).

ALIN (se ridică repede, fuge. Apoi jucăuş): Ha, ha, ha!... Nişte zgârie-brânză!

IOSIF: Hm, după cum văd eu, te cam mănâncă pielea. Poate îţi fac ce i-a făcut moş Bajgarilă la culesul viilor!

ALIN: Ce i-a făcut?

IOSIF: Mult mai rău decât ciupiturile de cloşcă.

COSMIN: (holbat): Adică?

IOSIF: Adică... (Se răzgândeşte.) Nu vă spun.

COSMIN: Ba o să ne spui!

ALIN (arogant): Că dacă nu ne spui, o să fie mai rău pentru

matale.

IOSIF (privindu-i zâmbind): Zău?! Şi ce-o să-mi faceţi?

ALIN: Cosmine... (Îi face semn să se ridice în picioare. Apoi îl îndeamnă să se apropie de bunic împreună, cu mâinile pregătite pentru box.) Pe el...

IOSIF (prefăcându-se înfricoşat): Măi, măi zurliilor...

ALIN: Ne povesteşti sau...? (Întinde braţul spre el, ameninţător).

IOSIF: Oho, oho, gata, gata, vă povestesc, vă povestesc...

ALIN (împăunat): Aşa... COSMIN (îngâmfat): Te pui cu noi... (Îşi reiau amândoi locurile.) Hai, dă-i drumul...

IOSIF: Păi... cum să vă zic... Aşa cum îi este năravul, în ziua în care a început culesul viilor, încă de dimineaţă,

Păiduşca nu s-a grăbit să dea şi el o mână de ajutor, ci s-a înhăitat cu alţi hoinari şi şi-au găsit să se joace de-a v-aţi ascunselea pe plantaţii. Şi fugi într-o parte, şi fugi în alta, şi ascunde-te după butucii de vie, scuturau strugurii, făceau numai stricăciuni.

ALIN: Şi nu i-a alungat lumea?

IOSIF: I-a alungat, dar ei nu s-au potolit.

COSMIN: Şi cu Păiduşca cum s-a întâmplat?

IOSIF: Cum să se întâmple?... Când era gata-gata să fie prins de către nişte femei care voiau să-l chelfănească, nu ştiu cum a făcut şi a dispărut, s-a ascuns în via lui moş Bajgarilă.

ALIN: Aha, deci l-a chelfănit moş Bajgarilă!

IOSIF: Nu l-a chelfănit!

COSMIN: Atunci, ce i-a făcut?

IOSIF: Ce i-a făcut?... Cum l-a zărit lângă coşurile de nuiele, s-a apropiat tiptil-tiptil din spate şi haţ, l-a apucat de ceafă.

ALIN (cu ciudă): Phii, ce moş hoţ! COSMIN (curios): Şi?

IOSIF: Şi a început să se zborşească la el: „Ce cauţi, mă, în via mea?”, îl zgâlţâia ca să ştie despre ce era vorba. „Dă-mi drumul, măi moşule!”, se smucea Păiduşca, sperând să scape. „De ce, mă, îmi faci stricăciuni?”, îl strângea moşul şi mai tare. „Mamă!... Bunicule!...”, continua puştiul să se zbată, nădăjduind să fie salvat. „Eu ce mai beau, mă, la iarnă dacă tu îmi scuturi strugurii?”, nu îl slăbea Bajgarilă din strânsoare, trăgându-l spre răzor. „Ajutor! ajutor!...”, striga Păiduşca cuprins de disperare. „Ceri ajutor?! Mama ta de hoinar... Stai că te cuminţesc eu acum...” COSMIN (cu sufletul la gură): Şi?

IOSIF: Şi a rupt un mănunchi de urzici din cele răutăcioase, le-a făcut şomoiog şi i le-a băgat în chiloţi. COSMIN (îngrijorat): I-a băgat urzici în chiloţi?! (Clătinând din cap, văicărit.) Aoleu…

IOSIF: Apoi i le-a blagoslovit şi cu o palmă şi i-a dat drumul.

COSMIN: I-a mai dat şi o palmă peste ele?! Săracu'!

ALIN (arogant): Eu dacă eram în locul lui, le scoteam afară.

IOSIF: Aşa i-a venit şi lui prin minte în timp ce alerga spre mamă-sa de-i sfârâiau călcâiele. Însă când s-a oprit şi a băgat mâna după ele, a păţit-o şi mai rău, s-a urzicat şi la degete!

COSMIN: Vai, vai, vai…

IOSIF: Iar până seara a fost cel mai cuminte băiat! Ca să i se dezumfle băşicile, ca să-i treacă usturimea, a stat numai culcat pe burtă, cu comprese cu apă rece la poponeaţă! Aşa că, aveţi grijă cum vă purtaţi…

ALIN: Da, da, ia-ţi gândul de la noi!

COSMIN: Pe noi nu ne prinzi!

IOSIF (privindu-i zâmbind): Bine, bine…

ALIN (îşi încordează atenţia): Aud voci… Cred că vine cineva spre noi… (Se uită toţi pe uliţă).

IOSIF: A, e zvăpăiatul de Păiduşca!

ALIN: Şi cel după care se ţine?

IOSIF: ăla e văru-său Lică, liceanul.

COSMIN: Unde s-or fi ducând?

IOSIF: Păi… să-i urmărim…

LICĂ (intră din dreapta urmat îndeaproape de

Păiduşca).

PĂIDUŞCA (trăgându-l de haină): Ia-mă, mă, şi pe mine la şezătoare.

LICĂ: Ce să cauţi tu, mă, la şezătoare?! Nu ţi-am zis că eşti prea mic?!

PĂIDUŞCA: Ei, aşa zici mereu! Dar când m-ai trimis la Maria, nu eram prea mic?

LICĂ: Oof, tu eşti ca râia pe om sănătos!

PĂIDUŞCA: Mă iei?

LICĂ: Păi ce o să fac?! Dar să stai cuminte, altfel…

PĂIDUŞCA: Stau, stau. Pânza pe care este pictat gardul se trage dinspre mijloc înspre margini atât cât să se vadă interiorul încăperii în care este organizată şezătoarea. Până să sosească şi alţi tineri, în cameră sunt deja cu bună dispoziţie trei fete şi doi flăcăi. UN FLĂCĂU: Mă, eu mă duc după Lică… Ce-o fi de întârzie?! (Iese în uliţă, îl întâlneşte.) Hai, măi liceu, că tocmai veneam după tine. (Îşi dau mâna, apoi intră toţi trei în încăpere).

LICĂ: Salutare, amice! (Dă mâna cu Nicu.) Bună, fetelor! (Sărută mâna Mariei şi celor două domnişoare).

PĂIDUŞCA (se aşază pe un scăunel, în dreapta, aproape de intrare).

MARIA (către Nicu şi ceilalţi flăcăi, cu afront): Vedeţi, mă, ce înseamnă să te şcoleşti la oraş? Mai vedeam eu mână pupată de de-alde voi?!

NICU: Măi Marie, eu la pupatul mâinilor nu prea mă pricep, dar dacă te-oi pupa o dată pe gură, o să mă lauzi la tot satul!

MARIA: Da, da, coada furcii o să te laude la tot satul!

LICĂ (protector): Ia lasă fata în pace, măi belea!

NICU: Păi se putea să nu te amesteci tu? Că de când ai venit, tot cu ochii la tine şade.

MARIA (aprigă): Ce-ţi trece prin minte, smintitule?!

NICU: Lasă, lasă, că ştiu eu…

LICĂ (înfumurat): Ei, parcă ai fi babă codoaşă, le vezi şi le ştii pe toate.

MARIA (aprinsă): Ce vede şi ce ştie, mă?!

LICĂ: Oho, oho, nu te zbârli aşa la mine că mă sperii şi-mi sare inima!

NICU (aţâţător): Şi îşi revine numai dacă-l săruţi!

MARIA (înfuriată): Fir-aţi voi să fiţi de neruşinaţi... Staţi, staţi că vă astâmpăr eu acum... (Se abate cu furca asupra lor).

LICĂ (îi prinde furca, o dezarmează): Nicule, las-o în seama mea...

NICU: Cere-i să plătească.

FLĂCĂUL: Da, da, să te sărute.

LICĂ (lingându-şi buzele): Ai auzit?

MARIA (retrăgându-se încet spre perete): Nici să nu te gândeşti...

LICĂ (scoate din buzunar o cutiuţă, o deschide puţintel, apoi apucă de ceafă un şoricel şi-l trage afară): Ei, mă săruţi sau ţi-l bag în sân?

MARIA (îngălbenită de frică): Eşti nebun?! (Îşi acoperă decolteul cu palmele).

PĂIDUŞCA (urmăreşte încordat ce se petrece, interesat să vadă cum se sărută o fată).

LICĂ: Mă săruţi sau...? (Îi atinge degetele cu blana şoricelului).

MARIA (îngrozită): Au! Te sărut, te sărut!

LICĂ: Ha, ha, ha, hai că începi să-mi placi! (Închide ochii ca să o încurajeze).

MARIA (rotindu-şi privirea prin cameră, aşteptând parcă să-i sară cineva în ajutor): Du, du mâinile la spate... (Îl sărută pe obraz şi se retrage ca arsă).

LICĂ: Ne, ne ne... Ori mă săruţi cum trebuie, ori... (Îi arată iar şoricelul).

MARIA (strâmtorată): Stai, stai, stai, zăpăcitule, stai... (Îşi face curaj, îşi atinge buzele de buzele lui ţuguiate).

LICĂ (aruncă şoricelul peste celelalte fete ca să le distragă atenţia, apoi o cuprinde în braţe şi o sărută înfocat): Ai, ai, ce gură dulce are roaiba asta... (Îşi plescăie limba de plăcere).

NICU (râzând): Dar ţie, Marie, ţi-a plăcut?

MARIA (privindu-i chiorâş, roşie în obraji): Scrântiţilor!

PĂIDUŞCA (încântat, îşi freacă palmele între genunchi, chicoteşte).

MARIA (îl observă, se apropie de el cu mâinile în şolduri): Tu cu ce treabă pe-aici, măi năpârstocule?

PĂIDUŞCA (îndrăzneţ): Cu treaba mea!

MARIA: Ori ţi-a căzut vreo mândruliţă cu tronc?

PĂIDUŞCA (zâmbăreţ): Da.

MARIA: Şi care-i, mă, fericita?

PĂIDUŞCA: Secret!

LICĂ: Aşa, Păiduşca, aşa, nu-i spune.

MARIA: Sau te-a trimis mătuşă-ta ca să-l spionezi pe vărutău?

PĂIDUŞCA (tachinat): Daa, şi o să-i raportez: şoricelu, şoricelu!

MARIA (înfuriată): Tiii!... (Îl înşfacă de guler).

PĂIDUŞCA (smucindu-se ca să scape): Ia mâna de pe mine!

MARIA (trăgându-l spre mijlocul încăperii): Fir-ai tu să fii de mucos... Fetelor, ia veniţi încoace, că dumnealui i s-a făcut de mândruliţe. Haideţi, ajutaţi-mă să-l dezbrac, că în seara asta vreau să mă drăgălesc cu el. O FATĂ: Dar de ce să te drăgăleşti numai tu?! Vreau şi eu! (Se grăbeşte să tragă de hainele lui). ALTĂ FATĂ: Ba şi eu vreau să mă iubească (Îl apucă de pantaloni). Aoleu, descurcă-te, Păiduşca! Supus din toate părţile unei hărţuieli dezmăţate, ţâncul se învârtea în mijlocul lor ca între păsări de pradă, străduindu-se din răsputeri să le ţină piept, să le îndepărteze. Îngrijorat că zbaterea îi este fără spor, că nu izbuteşte să spargă încercuiala, ca să echilibreze confruntarea, ca să aibă sorţi de izbândă, se agaţă de ultima speranţă, strigă după ajutor:

PĂIDUŞCA: Lică! Nicule! Săriţi, mă!

LICĂ (încurajator, fără însă să intervină): Nu te lăsa, Păiduşca!... Fii bărbat! fii bărbat!

NICU (tot fără să intervină): Aşa, aşa, fii bărbat, fii

bărbat! Ce să fii bărbat! Lămurit repede că pişicherii îl susţineau doar cu vorba, că erau interesaţi mai mult de întreţinerea încăierării decât de salvarea lui, îşi adună energia rămasă şi se înverşunează să continue lupta. Dar nici cu îmbrâncelile, nici cu loviturile cu pumnii nu schimbă nimic, nu scapă de despuiere. Iar ca spectacolul să fie şi mai distractiv, când îi scot şi cucurigul la vedere, ca la un semn, fetele se retrag la perete, îl lasă în faţa tuturor ca poză pentru haz. Cuprins de o ruşine de îi venea să intre în pământ, Păiduşca le mai îndură batjocura cât îşi roti privirea după un loc unde să se ascundă, apoi îşi culege hainele de pe jos, şi le bagă subsuoară şi p-aci ţi-e drumul.

PĂIDUŞCA (iese repede afară, aleargă pe uliţă de-i sfârâie călcâiele).

MARIA (fuge după el strigând): Păiduşca, stai, mă, că vreau să mă drăgălesc cu tine! (Ies unul după altul prin dreapta). Pânza pe care este pictat gardul se trage dinspre margini înspre mijloc până se uneşte.

IOSIF (încântat): Ha, ha, ha… iar a păţit-o Păiduşca!

ALIN (intrigat): Numai din cauza la vlăjganii ăia râzători!

COSMIN: Că nu i-au sărit în ajutor!

IOSIF: Ha, ha, ha, cu păţania asta o să ajungă de poveste în tot satul!

ALIN: Afurisită fie Maria!

COSMIN: Ea l-a băgat în bucluc!

IOSIF: Ei, lăsaţi, lăsaţi, că în bucluc s-a băgat singur. Nu l-aţi văzut ce şmechereşte răspundea?!

ALIN: Şi dacă răspundea şmechereşte, ce, trebuia să-l facă de ruşine? COSMIN (uimit): Să-l despoaie?!

IOSIF: Să-l despoaie! Că aşa se lecuiesc mucoşii care-şi bagă nasul unde nu le fierbe oala. Ce a căutat el la şezătoare?! Nu i-a zis văru-său că şezătoarea nu e pentru copii?!

COSMIN: Of, ce nesuferiţi sunt oamenii mari!

ALIN: Da, vor să faci numai ce vor ei! Şi la şcoală este la fel. Cum nu asculţi ce zice învăţătoarea, cum te ia de urechi. COSMIN (holbat): Te ia de urechi?! Păi eu nici nu mai merg la şcoală!

IOSIF: Ei, nu mergi…

COSMIN: Sau dacă vrea să mă ia de urechi, fug acasă.

ALIN (descurajator): Ei fugi acasă! mai bine taci şi stai acolo. Că un coleg de-al meu a fugit o dată, şi când a ajuns acasă, l-a luat de urechi şi mă-sa!

IOSIF (amuzat): Ha, ha, ha, păi asta-i floare la ureche pe lângă ce pătimeşte la şcoală Păiduşca! COSMIN (îngrijorat): E mai rău?

IOSIF: Oho… A nimerit la un învăţător care a dat milităria jos din pod! La el în clasă toţi copiii stau smirnă! Iar pentru cine nu este cuminte sau nu învaţă, e jale!

COSMIN: Ce-i face?

IOSIF: Din câte am auzit eu, îl ţine cu mâinile ridicate în sus sau în genunchi la colţ toată ora.

ALIN: Aoleu!

IOSIF: Cu pedepsele astea, toţi leneşii s-au apucat de învăţătură.

COSMIN: Aline, hai să ne jucăm cu mingea, că eu când aud de şcoală, începe să mă doară capul. (Se ridică amândoi în picioare şi încep să paseze mingea de la unul la altul, să se joace).

IOSIF (îi urmăreşte câteva clipe, apoi strigă la ei şoptit, îi atenţionează): Măi, măi…

ALIN: (se opreşte din joc): Ce e, bre?!

IOSIF: Ia uitaţi-vă cine vine pe uliţă…

COSMIN: A, Păiduşca!

IOSIF: Păiduşca şi cu cine?
ALIN: Cu un om!

IOSIF: Cu un om care este învăţătorul lui!
COSMIN: Aoleu! (Fug amândoi la bunic, i se aşază lângă scăunel turceşte).
IOSIF (zâmbind): Cine ştie ce boacăne o fi făcut de vine învăţătorul tocmai la el acasă…
ALIN: Ia tăceţi, tăceţi. Să vedem ce se întâmplă… Pânza pe care este pictat gardul se trage dinspre mijloc înspre margini atât cât să se vadă curtea cu masa din faţa bucătăriei.
PĂIDUŞCA (vine pe uliţă, din dreapta, împreună cu învăţătorul; apoi îl conduce în curte, strigă): Mamă!… Tată!… Am venit cu domnu' învăţător.
IOANA, GRIGORE (ies din bucătărie dând perdeaua din uşă într-o parte).
ÎNVĂŢĂTORUL: Bună ziua.
IOANA (bucuroasă): Bună ziua.
GRIGORE (se apropie, dă mâna cu el): Să trăiţi… Bine aţi venit pe la noi.
ÎNVĂŢĂTORUL: Bine v-am găsit.
GRIGORE: Luaţi loc, luaţi loc… (Se aşază amândoi pe tabureţii aflaţi de o parte şi de alta a mesei).
IOANA (pleacă în bucătărie însoţită de Păiduşca).
ÎNVĂŢĂTORUL: Cum vă mai merge?
GRIGORE: Cum să ne meargă… Ca la toată lumea: muncă multă, bani puţini! (Zâmbeşte).

ÎNVĂŢĂTORUL: Aşa este, aşa este… Dar ne descurcăm noi!
GRIGORE: Trebuie să ne descurcăm!
IOANA (revine cu o tavă pe care se află o sticlă cu rachiu şi două pahare): Haideţi, serviţi câte un păhărel…
ÎNVĂŢĂTORUL (ia paharul).
GRIGORE (îl urmează).

ÎNVĂŢĂTORUL: Noroc!

GRIGORE: Noroc şi sănătate! (Ciocnesc, beau rachiul ca pe duşcă).

ÎNVĂŢĂTORUL (expirând arsura): Phu! bun, tare…

GRIGORE (imitându-l): Tare, arde pe unde ajunge!

ÎNVĂŢĂTORUL: Acesta e bun ca medicament pentru măsele, pentru stomac…

GRIGORE: Păi de-asta l-am făcut şi noi, că întăreşte măselele, întăreşte stomacul…

IOANA (râzând): Da, şi înmoaie picioarele!

PĂIDUŞCA: (stă ascuns în spatele maică-sii, trage cu urechea la conversaţie mâncând un biscuit luat pe furiş din buzunarul de la şorţul ei).

ÎNVĂŢĂTORUL (plăcut impresionat de primirea făcută): După cum cred că aţi constatat citind notele din carneţel, băiatul dumneavoastră este un elev sârguincios, silitor. Mai ajunge el din când în când la colţ pentru năzbâtii, dar la învăţătură este printre cei mai buni din clasă. Iar eu, ţinând seama de calificativele obţinute, nu pot decât să vă felicit şi să vă înştiinţez că o să-i acord premiul întâi.

IOANA (bucuroasă, umplând iar paharele): Haideţi, mai serviţi câte un păhărel…

ÎNVĂŢĂTORUL (ia paharul): Să înveţe şi să ia în fiecare an premiul întâi!

GRIGORE (îmbătoşat, mândru): Doamne-ajută! (Ciocneşte cu dascălul. Beau iar rachiul cu poftă).

PĂIDUŞCA (fericit, întinde mâna uşurel până în buzunarul şorţului).

IOANA (îl loveşte uşor peste ea).

PĂIDUŞCA (la un biscuit şi o trage repede. Apoi continuă să ronţăie ascuns în spatele maică-sii, râzând înfundat).

ÎNVĂŢĂTORUL: Acum, dacă tot v-a blagoslovit Dumnezeu cu un băiat cu minte de premiant, mi se pare potrivit ca şi dumneavoastră să-l încurajaţi, să-i recompensaţi cât de cât strădania. Uitaţi, în vara asta şcoala organizează o excursie în Moldova. Zonă frumoasă,

cu mănăstirile lui Ştefan cel Mare, cu Casa memorială" Ion Creangă", cu Casa memorială „Vasile Alecsandri", cu câte şi mai câte obiective care pot fi vizitate. Eu m-am gândit că ar fi bine să meargă şi el alături de ceilalţi copii buni la învăţătură, să se recreeze, să-şi îmbogăţească cunoştinţele.

GRIGORE (cu reţinere): Domnule învăţător, e frumos ce aţi plănuit dumneavoastră, numai că băiatul e prea mic pentru a pleca prin lume fără noi.

IOANA: Dacă păţeşte ceva pe acolo?

ÎNVĂŢĂTORUL: O, staţi liniştiţi, staţi liniştiţi, că nu o să fie singur. Toţi copiii vor fi însoţiţi de către cadre didactice. Chiar şi eu voi merge în excursie. Şi voi avea grijă de el.

GRIGORE (tot cu ezitare): Ştim noi ce să zicem… Ne-aţi cam luat prin surprindere…

IOANA (mai interesată): Şi cât costă plecarea asta?

ÎNVĂŢĂTORUL (încurajator): A, doar 150 de lei, că restul suportă statul.

GRIGORE (tentat): Dacă ziceţi dumneavoastră că merită…

ÎNVĂŢĂTORUL: Merită, merită!

IOANA: Şi că n-o să i se întâmple nimic rău…

ÎNVĂŢĂTORUL: Fiţi fără grijă!

GRIGORE: Atunci, fie cum ziceţi dumneavoastră… (Scoate banii din buzunar şi îi numără punându-i pe masă).

PĂIDUŞCA (iar întinde mâna pe furiş până în buzunarul de la şorţul maică-sii).

IOANA (iar îl loveşte uşor peste ea, făcându-i semn să stea cuminte).

PĂIDUŞCA (înhaţă biscuitele, trage mâna repede, îl înfulecă tot pe ascuns, fericit).

ÎNVĂŢĂTORUL (ia banii de pe masă, îi bagă în buzunarul de la haină).

IOANA (dă să umple iar paharele cu băutură): Haideţi, mai serviţi câte un rachiu…

ÎNVĂŢĂTORUL: Nu, nu, mulţumesc, nu mai beau (Zâmbind.) Rachiul e bun, întăreşte măselele, întăreşte stomacul, dar… înmoaie picioarele, cum ziceţi dumneavoastră! Şi eu trebuie să mai ajung şi acasă! (Se ridică de pe scaun.) Vă mulţumesc pentru ospitalitate, rămâneţi sănătoşi.

GRIGORE: Mergeţi sănătos.

IOANA: Mulţumim de grija pentru băiat.

ÎNVĂŢĂTORUL: Numai bine. (Pleacă spre poartă). IOANA.

GRIGORE (îl însoţesc până în uliţă).

ÎNVĂŢĂTORUL (merge pe lângă gard, iese prin dreapta). IOANA.

GRIGORE (se întorc spre masă, în curte).

PĂIDUŞCA (ţopăie bucuros, exultând): Ura! mă duc în excursie… Ura! mă duc la Ştefan cel Mare… Ura! mă duc la Ion Creangă… (Dă iar iama la biscuiţii din buzunarul şorţului maică-sii).

IOSIF (uimit): Phiu, ce surpriză! Până mai ieri mocofanul nu ştia să numere ţâţele de la vacă, iar acum e premiant!

Şi se mai duce şi în excursie! Phiu… (Se scarpină sub pălărie).

ALIN: Bunicule, şi eu am note bune la învăţătură, şi eu o să iau premiu.

IOSIF (hotărât): Dacă iei premiu, îţi dau bani să te duci şi tu în excursie!

ALIN (sărind în sus de bucurie): Ura! mă duc în excursie… (Aleargă spre stânga, strigă spre culise.) Bunico, mă duc cu Păiduşca la Ştefan cel Mare, la Ion Creangă… COSMIN (întristat): Bunicule, şi eu nu merg nicăieri?!

IOSIF (încurajator): Tu mergi cu mine la baltă, mă! Prindem peşte şi facem o saramură de omorâm mămăliga cu ea! COSMIN (exploziv, sărind şi el în sus de bucurie): Ura! ura! (Aleargă spre stânga, strigă spre culise.) Bunico, mă duc cu bunicu’ la baltă! Şi o să-ţi aduc peşte, să faci o

saramură să omorâm mămăliga cu ea!

IOSIF (se ridică de pe scăunel împăturind ziarul, uitându-se la zburdălnicia copiilor, clătinând din cap, râzând): Măi, măi, măi, că năzdrăvani mai sunteţi... Şi peste toată hărmălaia coboară încet, încet

CORTINA.

Brăila, 2010

164

CUPRINS

Soţ de nădejde... Lăudăroşii... Evoluţia... Injecţii... Ştiri – 1... Programare la doctor... Gonflabilă... Puteri... Mâncărime... Ştiri – 2... Pufulică... Preşedintele... Soacra... Grija copiilor... Ştiri – 3... Vremuri noi... Noul ţăran... Măritiş... Armata... Ştiri – 4... Păcate... Intelectuală... Ipostaze... Învăţătură... Ştiri – 5... Testare... Babele... Opţiune... Gay... Ştiri – 6... Matrimoniale... Iubiri... 9 13 14 15 17 20 25 26 27 28 31 35 36 37 40 43 47 48 49 51 54 58 59 60 62 65 71 72 73 76 79 84 165

Vecinul... 85 Definiţii – 1... 86 Definiţii – 2... 87 Ştiri – 7... 88 Evaluarea... 91 Nuntă cu dar... 95 Maia... 96 Dialoguri – 1... 97 Ştiri – 8... 100 Jale mare... 103 Schimbare... 109 Lecţie... 110 Dialoguri – 2... 111 Ştiri – 9... 114 Procesul... 117 Căţelul... 124 Plimbăreţul... 125 Dialoguri – 3... 126 Ştiri – 10... 129 Vrăjitoarea... 132 Însurători... 138 Om de treabă... 139 Genetică... 140 Păiduşca teatru pentru copii... 141

166

DE ACELAŞI AUTOR au mai apărut: HĂITUIALA – roman – Ed. Exlibris – 2003; BÂLBÂITUL – comedie – Ed. Enos – 2003; ŞOARECII – comedie – Ed. Exlibris – 2005; NOMAZII – comedie – Ed. Exlibris – 2005; TRIBUNAL DE MAHALA – scenete – Ed. Exlibris – 2007; TRECEA UN CĂLĂTOR – versuri – Ed. Exlibris – 2007; RĂTĂCIRE – roman – Ed. Edmunt – 2009;

PĂIDUŞCA – roman – Ed. Edmunt – 2010.

167

Tipărit la: EDMUNT MEDIA SERV S.R.L. Brăila, Str. I.L. Caragiale Nr. 24 Tel. /Fax: 0239 626236

168
169
170
Texte pentru spectacole de divertisment